

GAZETA LWOWSKA

Kraków
Biblioteka Jagiell.

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Cena pojedynczego egzemplarza

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

10000 M.p.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorzowskiej 31 (Tel. 178).

Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3 (Tel. 73).

Telefon Redaktora Naczelnego 230.

Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Szkola a wychowanie fizyczne.

Lwów, 17. października.
Z początkiem ubiegłego tygodnia zamieścił jeden z dzienników lwowskich („Słowo Polskie” Nr. 38.) dłuższy artykuł p. t. „Wychowanie fizyczne i sport w szkole”. Jest to ogniwo w starej, a wciąż aktualnej dyskusji na ten temat, dyskusji o tyle nieszczęśliwej, że mimo bogactwa projektów i mimo osiągnięcia zgody co do konieczności wychowania fizycznego w szkole — tam gdzie idzie o realną, zorganizowaną pracę, wyniki są prawie żadne. Do podobnej konkluzji dochodzi zresztą sam autor wspomnianego artykułu.

I z autorem najzupełniej godziwym się co do owej bystro zaobserwowanej litanii niedomagań wychowania fizycznego młodzieży szkolnej. Programy zaczynają i kończą swój żywot na papierze. Robi się dla niej ludzkiego, dla formalnego zaopiecznienia oficjalnemu kursowi, brak dostatecznie ukierunkowanych nauczycielskich, brak przede wszystkim pieniędzy na konieczne wkłady. A skutkiem tego taki, że ta część młodzieży, która samorzutnie bierze się do pracy nad własnym, cieleśnym „ja”, nie znalazłszy w szkole należytego poparcia swych aspiracji, szuka przytulki po „klubach i klubikach”, gdzie wolna od wszelkiej kontroli i systematyczności ujęcia przedmiotu marnuje czas, siły i zdrowie, „uprawiając sport dziko”.

Do powyższego obrazu niewiele można dodać. Chyba raz jeszcze przypomnieć, że szkoły nasze są wylegarnią polcołenia chorych i kalek. Że — jak wykazują ostatnie badania — są klasy szpitalne, w których trzecia część uczniów cierpi na skutki gruźlicy. Że więc problem szkolnego wychowania fizycznego jest zagadnieniem społecznym i narodowym najdomoślejszej wagi, bo jedynie przez wychowanie cieleśne można będzie usuwać straszliwe skutki powojennego schorzenia młodzieży.

Aż do tego miejsca byłibyśmy zadowolonym w zgodzie jest bardzo źle i mało być lepiej. Ale odciad zaczyna się niezgodność. Bo autor cytowanego artykułu p. R. W., szuka ratunku w receptach dosyć zawitych i kosztownych: zaczyna od nader obiecującej konferencji w lwowskim Katorium, a kończy na ofiarności społeczeństwa i milionowych fundacjach. Tymczasem recepta, jaką p. R. W. przedłożył, jest bliższa, prościej i tańsza jest mianowicie instytucja, o której szanowny autor nie wspominał. Chodzi o ten, w moim względnym, że sam w niej czynnie uczestnicząc, instytucja

Przed zmianą na stanowisku Min. spraw zagr.?

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 17. października.
(M.) Zwraca tu uwagę wizyta Marszałka Sejmu p. Rataja złożona b. min. spraw zagranicznych Ale-

ksandrowi hr. Skrzyńskiemu. Koła parlamentarne łączą wizytę tą z ewentualną zmianą na stanowisku min. spraw zagranicznych.

Antysowiecki ruch na Ukrainie.

Nowe organizacje powstańcze. — Aresztowania. — Zaciekle walcą z komunistami.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”)

Pogranicze polsko-sow., 17. października.

(=) Z Kijowa donoszą:

W obwodzie humańskim wykryto nową szeroko rozgałęzioną organizację powstańczą, która składała się przeważnie z bezrobotnych, zwolnionych w ostatnim czasie z fabryk tamtejszego rejonu. Aresztowano przeszło 130 osób, znaleziono dużo broni. Równocześnie ujawniło się, że organizacja ta podtrzymywała ścisły kontakt ze zlikwidowaną ostatnio wojskowa antysowiecka organizacja moskiewska.

Jak twierdzi „Gospolituprawienie” („czerezwyczejaka”) w ogłoszo-

nym komunikacie, wykryta organizacja zdołała zjednoczyć „wszystkie opozycyjne żywioły” w Kijowszczyźnie, a miała za zadanie przygotowanie „powstania natury kontrrewolucyjno-narodowej”.

W czasie transportu zaarrestowanych do Kijowa jeden z organizatorów powstania popełnił samobójstwo.

Należy jeszcze podnieść, iż ostatnio zarotowano cały szereg masowych napadów bezrobotnych na urzędy komunistyczne i pociągi, przy czym ograbiano i mordowano jedynie urzędników sowieckich.

której nie trzeba milionowymi kosztami stwarzać, bo czeka gotowa, aby z niej korzystać, instytucja w pierwszym rzędzie powołana do krzewienia kultury fizycznej i wyposażona w środki techniczne miliardowej wartości. Instytucją tą jest „Sokół”.

Nie rozumiemy, nie uznajemy i nie usprawiedliwiamy tej obojętności, z jaką nasze władze szkolne pomijały dotychczas przy realizacji programu wychowania fizycznego młodzieży te siły, jaka jest sokolstwo ze swym gimnastycznym dorobkiem — sokolstwo, rozsiane po całym kraju setką gniazd i sal gimnastycznych, dźwiganych obecnie własnymi siłami z wojennego zniszczenia, sokolstwo, które zapoczątkowało wszystkie niemal gałęzie sportu w Polsce, które przyswoiło i rozwinięło teorię wychowania fizycznego, sokolstwo, z którego szeregów wyszła większość działających obecnie reformatorów i powag w dziedzinie kultury cieleśnej — to sokolstwo usiłuje się dziś w kąt. Przed czym? Dlaczego? Z jakim skutkiem? Odpowiedź na to niech da praktyczny stan współczesnego wychowania fizycznego w naszych szkołach.

I tam także, gdzie u władz szkolnych zarysowała się pewna tendencja korzystania z pomocy „Sokoła” — i tam także zdarzało się rzeczy trudne do zrozumienia. Rozpoczynają się targi. A potem znowu się zarzuca, że „Sokół

zdziera”. W rzeczywistości „Sokół” nie żądał nigdy niczego poza zwrotem własnych kosztów. A do tego chyba miał prawo — jako instytucja na zarobek nie obliczona i zdana przez Państwo i społeczeństwo na własne siły. Dziś „Sokół” dosłownie „bokami robi”, władze bawią się w projekty i papierowe programy, lub żądają od deficytowego Towarzystwa bezinteresownych świadczeń „w imię itd.”, a młodzież — karaleje.

W ubiegłym roku przez całą zimę stała wielka sala lwowskiego „Sokoła-Macierzy” pustką, bo — nie było jej za co opalić. Towarzystwo dla opędzenia swych kardynalnych potrzeb musiało ją — wbrew celowi — wynajmować od czasu do czasu różnym przedsiębiorstwom, które ją niszczyły i zanęczały. Ale

Strajk w Teatrach miejskich.

Lwów, 17. października.
Zarząd Gniazda Z. A. S. P. Lwów przesyła nam następujące pismo:

Na odbytem wczorajszym zebraniu członków Związku artystów scen polskich, Gniazdo Lwów, artyści Teatrów miejskich wraz z zarządem Związku orkiestry, powodowani ciężkim położeniem finansowym, wywołanem niewypłaconą do tej pory gażą, mimo dwukrotniej prolongaty terminu ze swej strony, do dziś dnia brzeszcząc, co według kon-

wszystkie zakłady szkolne we Lwowie nie mogły zdobyć się na ten drobny wydatek, któryby umożliwił Towarzystwu niepodzielnie pozostawienie sali do celów gimnastycznych. „Naco nam gimnastyka?” — oświadczyła wówczas pewna miarodajna osobistość.

Dzisiaj pogląd ten uległ lekkiej zmianie. Wśród targów (jakgdyby z lichwiarską firmą handlową) pozorna się gdzieś posyłać młodzi szkolna ex officio na gimnastykę do „Sokoła”. Chcemy wierzyć, że na tych skromnych wydomach nie stonczy się.

Bo we współpracy władz szkolnych z „Sokołem” widzimy wielką i świetną przyszłość kultury fizycznej narodu. Jak nikt inny powołany jest „Sokół” do pracy eugenicznej nad młodzieżą. I nikt inny nie ma więcej danych na ujęcie w swe wypracowane, dłonie wychowania fizycznego — jak „Sokół”. To też jest obowiązkiem społeczeństwa, Rządu i wszystkich zainteresowanych władz przyjąć z pomocą „Sokołowi” w trudnym kryzysie, jaki przechodzi. Nie dajcie mu zginąć!

A. N.

Prezydent Wojciechowski wrócił do Warszawy.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”)

Warszawa 16. października.
Prez. Wojciechowski wrócił dziś do Warszawy.

Zapowiedź strajku generalnego?

(Telefonem od naszego korespondenta)
Warszawa, 17. października.

(M.) Koła socjalistyczne lauseją pogłosko, że odbywają się obecnie narady z przedstawicielami klasowych związków zawodowych „PPS” omawiające ewentualność generalnego strajku politycznego.

Zjazd cukrowników.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”)

Warszawa, 16. października.
Dziś o 4 popołudniu otwarty tu został zjazd cukrowników całej Polski. Ma on na celu omówienie najważniejszych spraw dotyczących apropracji miast w cukier.

traktów powoduje zerwanie tychże przez dyrekcje, byli zmuszeni pracować w Teatrach miejskich z dniami 17 b. m. zawiesić.

Jak się dowiadujemy z prezydium miasta, zatarg do godz. 2 popołudnie nie został załatwiony. O godz. 2 zapowiedzieli swe przybycie do prezydium delegacja Związku artystów, która ma przeprowadzić tam dalsze pertraktacje, uszczuplając do zlikwidowania przytoczonego

Stan rzeczy w Zagłębiu węglowym.

Likwidacja strajku na Górnym Śląsku. — W Zagłębiu Krakowskim i Dąbrowskim strajk trwa.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej”).
Katowice, 16. października.

Likwidacja mechu strajkowego postępuje bardzo pomyślnie naprzód, zarówno w przemyśle prywatnym, jak i na kolejach państwowych. W dniu wczorajszym o godz. 4 po południu ruch kolejowy na obszarze polskiego Śląska podjęto w całych normalnych rozmiarach. Ogólna sytuacja uległa dalszej poprawie. Większość kopalni pracuje. Rokowania między robotnikami a władzami i pracodawcami toczą się w dalszym ciągu i mają przebieg pomyślny. Prezes katowickiej dyrekcji kolejowej oświadczył, że nie uznaje samowolnego komunistycznego Związku kolejarzy, utworzonego na polskim Górnym Śląsku w ostatnich dniach strajku, a uznaje tylko legalne organizacje kolejarzy, które istniały przed strajkiem i z temi tylko będzie rokował. Oświadczenie powyższe przyjęte do wiadomości i na tej podstawie toczyć się będą rokowania dalej.

Warszawa, 16. października.

W Zagłębiu Krakowskim i Dąbrowskim strajk trwa w dalszym ciągu.

Aresztowania w Poznaniu.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Poznań, 16. października.

Dzienniki poznańskie donoszą, że w związku z aresztowaniem komunistów w Warszawie i innych miastach, policja w Poznaniu przeprowadziła również rewizje i aresztowała 20 znanych na gruncie poznańskim komunistów.

Zapowiedź ograniczenia ruchu osobowego.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Warszawa, 16. października.

Komisja oszczędnościowa Ministerstwa kolei zamierza przystąpić w najbliższym czasie do ograniczenia ruchu osobowego ze względów oszczędnościowych. Prace te będą prowadzone z wielką ostrożnością, aby nie ucierpiały na tem interesy gospodarcze kraju. Przewiduje się zniesienie niektórych słabo obsadzonych pociągów pospiesznych.

Echa katastrofy.

Warszawa w żałobnym pochodzie. — Pogrzeb szer. Dawida Katza. — Akcja ratownicza. — Aresztowania. — Dwie interpelacje w Sejmie.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 16. października.

Dzisiejszemu pogrzebowi ofiar katastrofy w Cytadeli towarzyszyły olbrzymie tłumy. Całe miasto wzięło udział w żałobie. Ustał ruch na linii pochodu. Sklepy pozamykane. Trumny wiezione na 20 wozach żałobnych. Orkiestry wojskowe grały przez cały czas marsze żałobne.

(Telefonem od naszego korespondenta).
Warszawa, 17. października.

(M.) Dziś o g. 10 rano odbyła się z kostnicy szpitala Ujazdowskiego eksportacja zwłok jeszcze jednej ofiary katastrofy w Cytadeli, szeregowca W. P. Dawida Katza. Opóźnienie pogrzebu nastąpiło wskutek nierozpoznania zwłok nieszczęśliwego, obecnie zaś ustalono, że był ordynansem porucznika Cygańskiego, zamieszkałego w X pawilonie. Pogrzeb Katza odbył się ze wszystkimi honorami wojskowymi. Zwłoki spoczęły na cmentarzu żydowskim na Górciel.

Warszawa, 16. października.

Wczoraj odbyło się w komendzie miasta zainicjowana przez dowódcę O. K. warszawskiego gen. Konarzewskiego zebranie w celu omówienia sprawy podjęcia jak najszybszej akcji ratowniczej dla dotkniętych katastrofą w Cytadeli. Do współudziału z wojskową i rządową akcją pomocy zgłosiły się organizacje społeczne kobiece.

W związku z dochodzeniami w sprawie wybuchu w Cytadeli dokonano dziś szeregu aresztowań. W samej Warszawie zamknięto przeszło 30 osób, zarejestrowanych jako jawnych i ukrytych zwolenników komunizmu. Wśród nich wielu wybitnych działaczy.

Wczoraj wniesiono w Sejmie dwie interpelacje w sprawie wybuchu w Cytadeli. Pierwsza — interpelacja stronnictwa większości zapytuje Min. Witosa i Głabińskiego, czy byłoby skłonni przedłożyć Sejmowi wyniki śledztwa w sprawie wybuchu, oraz wyniki sprawozdania komisji wojskowej. — Druga interpelacja, złożona przez stronnictwa lewicy krytykuje odczwę Rządu do obywateli, wydaną po wybuchu oraz proponuje dokonanie wyboru komisji z 7-miu członków dla zbadania przyczyn wypadku.

Wczoraj wniesiono w Sejmie dwie interpelacje w sprawie wybuchu w Cytadeli. Pierwsza — interpelacja stronnictwa większości zapytuje Min. Witosa i Głabińskiego, czy byłoby skłonni przedłożyć Sejmowi wyniki śledztwa w sprawie wybuchu, oraz wyniki sprawozdania komisji wojskowej. — Druga interpelacja, złożona przez stronnictwa lewicy krytykuje odczwę Rządu do obywateli, wydaną po wybuchu oraz proponuje dokonanie wyboru komisji z 7-miu członków dla zbadania przyczyn wypadku.

Konfiskata „Kurjera Polskiego”.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Warszawa, 16. października.

Wczorajszy „Kurjer Polski” konfiskowany został za artykuł p. t. „Samobrona, czy samoskarzenie”. W dzisiejszym numerze: „Kurj. Polsk.” umieszczona została wczorajsza sejmowa interpelacja „W zwolnienia” w sprawie skonfiskowanego artykułu, w której replikowano w całości jego treść.

Uchwalenie dodatkowych budżetów.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Warszawa, 16. października.

Na dzisiejszym posiedzeniu Komisji budżetowej przyjęto w drugim czytaniu ustawę o dodatkowym provizorium budżetowym na III kwartał, oraz provizorium budżetowe na kwartał IV. r. b. Projekt przyjęto 17 głosami przeciw 12.

Projekt powołania państwowej Rady rolniczej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Warszawa, 16. października.

Ministerstwo rolnictwa przedłożyło Radzie Ministrów projekt ustawy o państwowej Radzie rolniczej. Rada składać się będzie wyłącznie z przedstawicieli społeczeństwa, zaś urzędnicy Ministerstwa rolnictwa występować będą na posiedzeniach Rady jedynie z głosem doradczym. Rada rolnicza będzie miała charakter organu opiniodawczego analogicznie do państwowej Rady przemysłowo-handlowej.

Redukcja urzędów ziemskich.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Warszawa, 16. października.

Rada Ministrów upoważniła Ministra reform rolnych do zniesienia okręgowych urzędów ziemskich w Siedlcach, Płocku i Przewośle z dniem 1 stycznia 1924.

Polskie wiece przedwyborcze w Gdańsku.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Gdańsk, 16. października.

Wczoraj odbyły się tu wiece przedwyborcze, zwołane przez frakcję polską. Wiece te odbyły się spokojnie, nie niepokoione przez kółka radykalne niemieckie, które niejednokrotnie swego czasu usiłowały rozbić wiece polskie. Stwierdzono przytem należy, że poraz pierwszy na niektórych wiecach większość obecnych stanowili Niemcy Gdańszczanie, którzy wobec nieznajomości języka polskiego prosili mówców polskich o wygłaszanie swych mów po niemiecku i żywą aprobatą przyjmowali wywody mówców. W związku z tem zaznaczyć należy, iż niedawna jeszcze niechęć do wszystkiego co polskie zanika obecnie, a jednocześnie zaznacza się pragnienie porozumienia z Polską.

Podwyżka cen losów i wygranych na loterii państwowej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Warszawa, 16. października.

Ministerstwo skarbu upoważniło generała dyrektora loterii państwowej do trzykrotnego podniesienia wysokości wygranych i ceny losu. Suma wygranej będzie wynosić obecnie przeszło 10 miliardów, główna wygrana 450 milionów. Cena losu do każdej klasy 90.00).

Ujęcie 14 bandytów pogranicznych.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Rowne, 16. października.

Między Równem a Korcem zatrzymano 14-tu bandytów pogranicznych. Przy starciu z policją zabito jednego bandytę i jednego raniono. Władze administracyjne prowadzą dalszą energiczną walkę z bandytyzmem.

Zęściowa mobilizacja na Litwie.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Kowno, 16. października.

Komendant miasta i powiatu kowieńskiego zarządził powołanie części roczników (od roku 1897 do 1903). Stawić się mają również mężczyźni, którzy nie odbyli dotychczas powinności wojskowej.

MAURICE LEBLANC. 100)

DEMON I KOBIETA.

(Przekład z oryg. Helmy Przyłamskiej)

Kłacz dalszy!

Poszedł więc za impulsem, dowcipniejąc po swojemu:

— Dobra nasza, Konradzie. Polowańko się udało — dalej na zwyciężnę.

Zdziwienie jego nie miało jednak granic, gdy pochylając się po tę „zwierzynę”, uczuł, że trzyma w ręku zdobycz rzec można „nie-namacalną”: składało się bowiem na nią jedynie szerokie białe odzienie — pod niem zaś — próżnia: widocznie właściciel zdołał ulotnić się w czas zręcznie uczepiając swą szatę o ciernie zagajenia. Pies zniknął również.

— A do co tysięcy dębów! —

grzmiał Worski. — Ten zjób wziął nas na kawał. Ale dlaczego? Niech mi kto powie — dlaczego?

Pieniac się z furii, wylewał gniew po swojemu, tratując nogami porzucone odzienie, gdy nagle uderzyła go myśl:

— Dlaczego? Ależ do pioruna! Mówiłem już... pułapka na gapiów, trik, żeby nas stamtąd odciągnąć, gdy jego towarzysze atakują tymczasem Ottona. Ach, głupiec ze mnie, głupiec — żem się tak dał podejść.

Rzucił się co żywo w gąszcz ciemny, pędząc z powrotem, a rozpoznawszy zaledwie rysujący się w oddali kontur Dohnem, zaczął wołać na całe gardło:

— Otto, Otto!

— Stać! Kto idzie? — odpowiedział przerażony głos Ottona.

— Ja, nie strzelaj tam draniu, to ja!

— Co za ja? Czy to pan?

— Ja, idioto, ja — nie strzelaj.

— A co miały znaczyć dwa strzały przed chwilą?

— Omyłka — dowiesz się później.

Dotarł na miejsce i w tejże chwili podniósłszy latarkę, oświecił nią postać swej ofiary: rozciągnięta u stóp dębu, leżała nieruchoma, z głową otuloną w zastony.

— Ach! — odetchnął Worski. — Com się ja najadł strachu!

— Strachu?... o co?

— Żeby nam jej nie porwali.

— A jaż tu od czego byłem?

— Ty — tyś takim samym tchórzem podszyty, jak inni — i gdyby cię kto był napadł...

— Byłbym strzelał, byłby pan sygnał usłyszał.

— Co to tam wiedzieć można. Ale — nie było alarmu?

— Nie, nie zapobiegło.

— A nasza królowa niebardzo się tu kręciła?

— Z początku, tak. Skarzyła się pod tym swoim kapturem i narzekala, że aż mi tego byto za wiele.

— Ale potem?

— Ach — potem — trwało to bardzo niedługo... Uglaskałem ją prędko tą oto pięścią.

— Bydłę jakieś! — zawołał Worski — jeżeliś mi ją zabił, ostatnia twoja godzina nade zła!

Przyklakł — zgięty we dwoje, przyłożył ucho do piersi nieszczęśliwej.

— Nie — rzekł po chwili — szczęście twoje — serce jeszcze bije. Ale nie potrwa już długo. Dalej, do roboty chłopcy! Za dziesięć minut musi być wszystko skończone.

(C. d. n.)

Zmudne wysiłki i smutna rzeczywistość Niemiec.

Utworzenie niemieckiego banku rentowego. — Rozruchy głodowe w Berlinie i w całym Niemczech.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej“.)

Berlin, 16 października

Ogłoszono komunikat urzędowy, który powiada, że rząd Rzeszy ustawił utworzyć niemiecki Bank rentowy. Marka papierowa pozostaje nadal ustawowym środkiem płatniczym. Obok tej marki wprowadzona będzie marka rentowa, jako nowy środek płatniczy, który będzie przyjmowany przez wszystkie kasy państwowe. Marka rentowa zabezpieczona będzie pierwszą hipoteką opiewającą na marki w złocie. Dalszym zabezpieczeniem jej będzie własność państwowa w Niemczech, oraz pierwszorzędne obligacje państwowe, przemysłowe i handlowe. Rozporządzenie rządu Rzeszy o utworzeniu Banku Rentowego, które wchodzi w życie, ustanawia kapitał zakładowy Banku na 3 miliardy 200 milionów Mk. Suma ta jest podzielona w równy mierze między agrariuszy z jednej strony, a zastępców instytucji przemysłowych i handlowych oraz banki z drugiej strony. Bank rentowy będzie wolny od wszelkich podatków dochodowych i majątkowych. Kapitał Banku jest oprocentowany na 6%.

Wczorajsze niepokoje głodowe w Berlinie nie miały wcale cech partyjnych. Demonstrowali nie tylko komuniści, ale i żywożyty nacjonalistyczne i anty-semickie. Tłum demonstrujący przed ratuszem śpiewał pieśni rewolucyjne. Policja musiała użyć broni. Rannych jest wielu osób. W godzinach popołudniowych gnali się do ogrodu przed zamkiem cesarskim, gdzie urządzili burzliwe zgromadzenie.

W całym państwie niemieckim można się rozruchy. W wielu miejscowościach doszło znów wczoraj wieczorem i w ciągu nocy dzisiejszej do krwawych starć bezrobotnych i komunistów z policją.

Międzynarodowa konferencja celna w Genewie.

Genewa, 16 października

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

W międzynarodowej konferencji celnej, która rozpoczęła swe obrady wczoraj, wzięli udział delegaci Polski p. Wład Raszyński, dyrektor lwowskiej dyrekcji celnej oraz jako członkowie m. m. t. ekonomijnego Ligi Narodowej p. Antoni Wieniawski prezes Banku handlowego w Warszawie. W konferencji biorą udział na specjalne zaproszenie Niemcy. Ogólnie reprezentowanych jest 3 państw. Konferencja przewodniczący lord Buxton Lyly minister angielski. Konferencja potrwa trzy dni.

Z konferencji dominionów angielskich.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

London, 16 października.

Sprawozdanie z wczorajszej konferencji Imperium brytyjskiego brzmi: Konferencja Imperium brytyjskiego zajmowała się głównie sprawą obrony Imperium. Konferencja postanowiła nie wydawać żadnych oficjalnych komunikatów ze swych posiedzeń i odroczyła je do środy.

Z obrad Sejmu.

Podatki gruntowe i budynkowe. — Dalsza dyskusja nad oświadczeniami: Premjera i Ministra skarbu. — Głosy krytyki i aprobaty. — Motywowanie wniosków nagłych.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Warszawa, 16 października.

Po odesłaniu w pierwszym czytaniu do komisji szeregu ustaw przystąpiono do sprawozdania Komisji skarbowej o ustawie w sprawie wykładnika podwyżki raty podatków gruntowych i budynkowych oraz oddzielnych dodatków, przypadających za drugie półrocze 1923 r. Po przemówieniu sprawozdawcy Ilskiego, przyjęto w głosowaniu pierwszy wniosek formalny posła Diamanda, jak również poprawkę p. Frostiga podnoszącą wykładnik z 10 na 15. Następnie głosowano sumarycznie w imiennym głosowaniu nad wnioskiem p. Bogusławskiego i Diamanda, aby płatnikom mającym płacić ponad milion podnieść wykładnik do 20.

Po przemówieniu p. Wiślickiego przystąpiono do dalszej dyskusji nad oświadczeniami Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu.

P. Barlicki omawiając stan gospodarki państwowej, przychodzi do przekonania, że jest ona wynikiem braku równowagi budżetowej, powstałej wskutek niedostatecznego opodatkowania klas posiadających i uchylania się tych klas od płacenia podatków. Ten stan odbija się fatalnie na klasie pracującej. W dalszym ciągu mowa zamuje stanowisko opozycyjne, krytykuje obecną Rząd, a w szczególności Ministerstwa spraw zagranicznych, wojskowych i oświaty, zarzucając im, że kierują się względami partyjnymi.

P. Dębski (PSL.) po obszernym omówieniu dotychczasowych zabiegów i prac obecnego Rządu, kończy wywody swęje słowami: Rządzić i odpowiadać za rządy nie jest łatwo ani słodko, ale jest koniecznością i obowiązkiem parlamentu. Dlatego P. S. L. darząc gabinetem zaufaniem, udzieli mu nada' poparcia.

P. Piechowski (Ch. d.) stwierdza, że jednym z naszych niedomagań jest zbyt centralistyczna administracja. Ceniąc pracę i działalność komisarzy oszczędnościowego, wyraża się nam, że jego kompetencje nie są dostateczne. Mamy nadzieję, że zapowiadana pożyczka da realny skutek. Podjmując dzieło sanacji, powi-

nie Rząd zdawać sobie sprawę, że społeczeństwo musi czuć, iż każdy dzień zbliża nas do celu. Obowiązek ten ciąży poniekąd i na Sejmie. Wszystkie stronnictwa popierające Rząd, dopomoga mu w tym względzie. Wierzymy, że Rząd stoi na wysokości zadania i trwamy w ufności do niego.

P. Reich krytykuje obecną Rząd, zarzucając mu bezplanowość i partyjność w rządzeniu, wreszcie kończy przemówienie, odmawiając Rządowi zaufania.

P. Dubanowicz (Ch. n.) stwierdza, że klub jego zajmuje wobec Rządu stanowisko poniekąd wyjątkowe. Nie ma w nim swego przedstawiciela, ani też nie należy do opozycji. I ten poseł równie obszernie porusza sprawy wewnętrzne i zagraniczne Państwa: rozumie, że i Rząd musi mieć czas, aby poznać stosunki i aparat administracyjny. Ale czas ten nija. Są rzeczy, które nie cierpią zwłoki. Najistotniejsze zadanie Rząd większości musi wykonać. Jeżeli idzie o klub mowcy, to zwłaszcza wobec sobotniej katastrofy oświadcza on, że w zdecydowanej polityce znajduje w nim nie tylko karny posłuch, ale najdalej idące silne poparcie.

Dalszą rozprawę odroczone i przystąpiono do nagłości wniosku P. P. S. w sprawie nieprzestrzegania przez Rząd przepisów konstytucyjnych, dotyczących się praw obywatelskich. W głosowaniu nagłość odrzucono.

Z kolei uchwalono nagłość wniosków: klubu P. P. S. w sprawie ochrony wschodnich granic Państwa przez policję państwową; wniosku klubu P. P. S. o zabezpieczeniu na rynku wewnętrznym podaży artykułów codziennej użyteczności; p. Stańczyka i tow. (P. P. S.) w sprawie głodu w Zagłębiu Dąbrowskiem.

Następne posiedzenie jutro o g. 11.30. Na porządku dziennym szereg nagłych wniosków, zgłoszonych w sprawie wybuchu na Cytadeli, oraz wniosek p. Daczki w sprawie sprostowania art. 4. traktatu dodatkowego o mniejszościach.

Ze spraw ruskich.

Aresztowania. — Dzień prasy na ratunek „Dilo“. — Koniec „gościnności“ czeskiej. — Nędza studentów ruskich za granicą

Lwów, dnia 17 października.

(W.) Dokonane onegdaj we Lwowie aresztowania komunistów wśród których jest znaczny procent Rusinów, szerzących wśród ludności ruskiej propagandę komunistyczną, ucieczyło niemal nacjonalistyczne obywateli ruskie, gdyż pożyły się bodaj przez jakiś czas groźnych przeciwników politycznych, którzy wprawdzie nie dużo sami zyskiwali zwolenników, lecz natomiast bardzo skutecznie podkopywali autorytet partii ruskiej wszystkich odcieni. Zawieszenie „Zemli i Woli“ było w sferach ruskich oddawna spodziewane wobec jej jawnych tendencji rewolucyjnych, na które pismo nasze zwracało niejednokrotnie uwagę.

„Od pierwszych dni pojawienia się żołnierza polskiego na ziemi naszej“ — skarży się „Dilo“ — str-

ciła prasa ruska ugruntowanie materialne i od tego czasu walczy ciągle z niedoborem“ Po tym bezsensownym ustępie, uderza „Dilo“ w ton skruchy pisząc: „Bez wątpienia, — mogą pod adresem organu naszego pisać się rozmaite zarzuty. I my przedmiotowo przyznajemy, że dużo z tych zarzutów nie byłoby bezpodstawnych“ (!) Przyznaje się więc organ trudowików do grzechu, lecz nie wymienia go. A więc trzeba „Dilo“ wyręczyć: Warcholska, bezmyślna, zbrodnicza niemal polityka tego pisma była powodem, że nagorliwi zwolennicy musieli z niem zerwać i zgotować mu upadek w 26 roku istnienia. Lecz w redakcji pisma tego zasiadają nie tylko karkołomni politycy, lecz także specyficzni finansisci. Odgrzebali oni ją kąś uchwałę „Narodnego Zjazdu“ i

na jej podstawie zamierzają przeczynać jeden dzień w roku na zbieranie dobrowolnych ofiar na prasę. Wyznaczono już nawet ten dzień prawdopodobnie 1. listopada, lecz nie podobało się to cenzurze i ustęp ten skoniiskowała.

Komitet studiujących w Czechosłowacji Rusinów ogłasza, że nowo przybywający studenci nie mogą w żaden sposób liczyć na pomoc rządu tamtejszego. Równocześnie przestrzega tych, którzyby zamierzali wyjechać do Czechosłowacji na studia o własnym koszcie, ażeby zaoptowali się w odpowiednie dokumenta podróży, gdyż bez nich nie otrzymają pozwolenia na pobyt, ani nie mogą wpisać się do żadnego zakładu naukowego.

Ciężkie czasy mają także studenci ruscy studiujący w Niemczech. Z powodu panującej tam nędzy ekonomicznej, część ich wyjechała do Francji i tam pracują w fabryce autombobów „Renault“ w Paryżu, a niektórzy zarabiają na życie jako kelnerzy. Ci, którzy pozostali w Niemczech pracują jako robotnicy przeważnie w kopalniach węgla

Massaryk i Benes w Paryżu.

Przyjeście w Paryżu. — Głosy prasy francuskiej i czeskiej. — Konwencja wojskowa nie zostanie podpisana. — Głos przestrogi.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej“.)

Paryż, 16 października.

Prezydent Massaryk przybył dziś rano do Paryżu, gdzie nastąpiło uroczyste powitanie przybyłych.

Dzienniki witają gorąco przybycie Massaryka i Benesa. Przejawy sympatii prasy paryskiej dla Czechosłowacji kierują się także ku Polsce, Rumunii i Jugosławii. Większość dzienników wyraża życzenie, by Polska przystąpiła do trójstronnej przez Benesa Małej Ententy.

Praga, 16 października.

„Ceske Slovo“, organ stojący blisko ministra spraw zagranicznych określa podróż prezydenta Massaryka jako manifestację na rzecz utrzymania porozumienia francusko-angielskiego, które Czechosłowacji interesuje ze względu na jej izolację w Europie środkowej. Dziennik sądzi, iż prezydent będzie się starał wpłynąć na zmniejszenie pretensji wojskowych, jakie Francja stawia pod adresem Czechosłowacji.

Warszawa, 16 października.

Korespondent „Gazety Warsz.“ donosi z Paryżu, na podstawie informacji z dobrego źródła, iż w czasie wizyty Massaryka w Paryżu żadna konwencja wojskowa nie zostanie podpisana. „Eclair“ w artykule pełnym pesymizmu, co do polityki czeskiej ostrzega opinię francuską przed tem, by nie wierzyła w zapakującym mowom, jakie wygłoszone będą z powodu przyjazdu Massaryka.

Pożyczka litewska w Anglii.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Kowno, 16 października

Litwa zamierza zaciągnąć pożyczkę w Anglii w wysokości 50 milionów lirów, co będzie odpowiadało wysokości sumy wypuszczonych przez Bank emisyjny banknotów. Pożyczka ma być rozdzielona pomiędzy banki litewskie wchodzące w skład konsorcjum, utworzonego w tym celu. Pożyczka ma być użyta na podniesienie ekonomiczne i odbudowę kraju. Oprocentowanie wyniesie 8-10%.

Wpływy dyplomatyczne Watykanu.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Rzym, 16 października.
W związku z przybyciem przedstawiciela dyplomatycznego Jugosławii, który jako pierwszy przedstawiciel został akredytowany przy Watykanie, dzienniki publikują dane, ilustrujące wpływ Stolicy Apostolskiej w państwach europejskich. Przed wojną przy Watykanie było akredytowanych 13 misji cudzoziemskich, obecnie jest ich 25, w czem 7 ambasad (Belgja, Hiszpanja, Niemcy, Grecja, Brazylja, Chiny i Peru) oraz 18 poselstw. Liczba wysłanników papieskich zagranicą podwoiła się. Przed wojną w państwach zagranicznych znajdowało się 13 nuncjuszów i delegatów papieskich, obecnie jest ich 29.

Odbudowa finansowa Węgier.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
W tym tygodniu zbierze się sekcja węgierskiej komisji odszkodowawczej celem rozpoczęcia narad nad sprawą finansowego podniesienia Węgier. Sekretariat Ligi Narodów opracowuje przy udziałzie państw Małej Ententy odnośny plan pomocy do planu finansowej odbudowy Austrii.

Nowy gabinet w Grecji.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej”).
Rząd rewolucyjny postanowi zgłosić dymisję. Na jego miejsce utworzony zostanie gabinet neutralny z Politisem jako prezydentem ministrów na czele. Gabinet ten pozostanie przy władzy aż do ukończenia wytorów do parlamentu.

Walka Bułgarii z próbami zamachowcami.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Sofja, 16 października.
Na tajnym posiedzeniu Rady Ministrów pod przewodnictwem króla obradowano nad zarządzeniami przeciwko stronnictwu partji chłopskiej oraz komunizmowi na wypadek podjęcia z ich strony nowej próby zamachu stanu.

ELMA.

6)

Pod niebem Nipponu.

Notatki z podróży niedawnej.

(Dokończenie)

Obchodzę dookoła staw, na wodach którego tuli się w bratnim zespole różowy lotos do nurek białych: brzegiem rozciąga tęczę barw swych jedno — drugie — dziesiąte kimono kobiece — migają spod nich prześliczne pasowe parafelki, ruchem skaczącym niesione. Parasol o barwach jaskrawych, nagle przedemną otwarty, rzucił mi w oczy grupę bisów, gotowych do wyraju. Ponad aleją łączą się lukami gałęzie tarniny i wiśni, tworząc nam nad głowami kwieciste i wionia spajające baldachy. Od czasu do czasu lekkimi powiewami strącone, padają płatki glicyna modrookich: stopa pomyka po miękkich kobiercach zamierzającego ich kwocca. Samotny w swym ustró-

Nowy program Teatr „BAGATELA“ Lwów, Rejtana 3
Boskie występy MIECJA MIŃSKIEGO. Solowe partje FEDYCZKOWSKA-BRONIŃSKA.

„OPIUM“ Sketch taneczny DUO WENTERRY.
„Gucio idzie na polowanie“ „W hotelu di V-perre“
sketch piosenki „Bobe“ rozpoczyna o godz. 8-mej. w a p c o t e s „B“

Ku szczytnym tradycjom Rzeczypospolitej.

Z podróży Prezydenta Wajciechowskiego. — Rola Polaków na kresach. — Hołd zasługom Józefa Piłsudskiego.

Wilno, 17. października.
We wtorek 16. b. m. Pan Prezydent Rzeczypospolitej opuścił o godz. 8 rano Wilno. Przed wyjazdem zwiedził Ogólnisko kolejarzy, gdzie Go zebrali kolejarze bardzo gorąco powitali, zapewniając, że pracować będą dla dobra Ojczyzny i przeciwstawią się wszelkiej antypaństwowej akcji wywrotowych czynników. Na dworcu żegnano Go bardzo uroczysto.

W drodze zatrzymał się krótko w Nowej Wilejce i Pogodzie, witany serdecznie przez zebraną publiczność. O godz. 9.50 przybył do Nowoświecian.

W przemówieniu swoim w Staroświecianach P. Prezydent dziękując za wyrażone życzenia podkreślił, że zadanie Polaka na Kresach jest bardzo ważne i dlatego w stosunku do rodaków na Kresach stawia wymagania, by byli oni świecznikami polskości i rozpowszechniali tę wiarę, jaką ludność mieszaną na Kresach uwolniła z pod panowania rosyjskiego miała i ona do Rządu Polskiego. Rządy polskie na Kresach mają spełnić dziejowe postanowienie polskie, szerzyć kulturę i w przeciwieństwie do gwałtów rosyjskich dać poznać ludności, co znaczą demokratyczne sprawiedliwe rządy. Musimy pamiętać o tem, że tu panuje Polska, a nikt inny i że jesteśmy panami tego kraju, a nie panami, dorobkiewiczami, którzy

pyszałkowatością swoją zrażają otoczenie do siebie. Jesteśmy tak silni i tak potężni, że możemy sobie pozwolić na tolerowanie, a nawet na pewną pobłażliwość w stosunku do innych narodowości, lecz tylko do pewnych granic. Postanowienie, które Polacy spełnić mają na Kresach da się przeprowadzić solidarnością. Żadna łobuzeria nie może być tolerowana. Ten, kto osłabia działalność przez stosowanie celów partyjnych, grzeszy wobec całej Rzeczypospolitej. Do ludzi obcych narodowości, którzy są obywatelami Polski, należy stosować staropolską zasadę tolerancji. Wypełniając nasze obowiązki powinniśmy być sprawiedliwi, ale zarazem twardzi i nieugięci. Pan Prezydent wspominał, że był przed chwilą w gimn. Im. Józefa Piłsudskiego syna tej ziemi, który jest wzorem, jak należy postępować na Kresach: być twardym i nieuległym w stosunku do wroga, a wspaniałomyślnym i dobrym w stosunku do słabszych. Wszędzie na Kresach widzi Pan Prezydent gorącą chęć służenia Rzeczypospolitej i to go raduje. Pragnie, aby Polacy na Kresach byli apostołami kultury polskiej i pamiętali, że Polska jest na Wschodzie placówką kultury zachodnio-europejskiej, a przedewszystkiem chrześcijańskiej i aby każdy z nich był godny imienia wielkiego Polaka.

Kronika telegraficzna.

(M.) Przedstawiciel handlowy Rosji sowieckiej w Warszawie Fiodorow został odwołany do Moskwy. Czasowym jego zastępcą mianowany został B. Miaskow.

Prezydent Masaryk, który przebywał obecnie w Paryżu, przyjedzie do Londynu w niedzielę, w towarzystwie min. spraw zagr. dra Benesza.

— Millerand odbył wczoraj konferencję z marszałkiem Fochem.

— Rada specjalna w Bombaju uchwaliła rezolucję wzywającą do bojkotu wszystkich towarów pochodzenia angielskiego.

— Na ostrawskiej linii kolejowej między stacją Frydek a Rathenau zderzyły się dwa pociągi. Ofiarą padło 5 osób zabitych, 57 rannych. Prace nad oczyszczeniem toru dotąd nie ukończono.

Sarawy miejskie.

Sprawozdanie Zakładu aprowizacyjnego. — O zaopatrzenie miasta artykuły pierwszej potrzeby. — Nowe podwyżki opłat miejskich.

Lwów, 17. października.
(p.) Na onegdajszym posiedzeniu miejskiej Komisji aprowizacyjnej dyrektor r. Stobiecki przedłożył zamknięcie rachunkowe za rok 1922. Po przyjęciu sprawozdania udzielono zarządowi absolutorium, oraz wyrażono uznanie za wzorowe prowadzenie agent. Obrót Zakładu aprowizacyjnego za miesiąc wrzesień wyniósł 37½ miliona mkp.

W dalszym ciągu posiedzenia omawiano poszczególne sprawy, dotyczące aprowizacji miasta.

Co do zaopatrzenia miasta w ziemniaki dyr. Stobiecki wyjaśnił, że wobec wysokich kosztów transportu kalkulacja wykazała, iż w dostawie prywatnej ceny mogą być niższe, gdyż ludność wiejska przy dostawie nie wlicza furmanek. Wobec tego miasto ograniczy się tylko do sprzedaży kartofli i jarzyn z własnych folwarków. Sprzedaż ta już się rozpoczęła.

Co do „ogonków“ przed sklepami miejskimi dyr. Stobiecki objaśnił, iż natłok powoduje równoczesną dostawę do sklepów miejskich cukru i chleba, niedogodności tej jednak nie można zaradzić, gdyż Zakład aprowizacyjny rozporządza tylko 2-ma autami i 2-ma furmankami przeładunkowa rozwozka w dniu jest niemożliwa.

W sprawie dającego się odczuwać braku cukru i maki uchwalono zwrócić się do prezydium o interwencję u Rządu o wypuszczenie i pod rekwizycję zamagazyjowanych w fabrykach i cukrowniach zapasów cukru oraz o powiększenie kontyngentu maki.

Wzrost cen mięsa tłumaczył dyr. Krzyształowicz zmniejszeniem produkcji bydła z powodu wysokich cen paszy.

Jako charakterystyczne dla tej sprawy notujemy, że na wczorajszym targu cetnar siana kosztował do 850 tys., za siano drugiej sorty żądano 500—600 tys., za słomę 500 do 600 tys. mk.

Na wczorajszym posiedzeniu Magistratu uchwalono podwyższyć opłaty od muzyk, grających w lokalach publicznych od 5.000 do 100.000 mkp. dziennie.

niu, hieratyczny brązowy. Buddha, ogarnia łagodnym spojrzeniem rzesze swych wiernych w oddali, pytając w zamyśleniu, żali nie ostatnio to krają wyznawców jego generacje?...

Horyzont przecina groźna potęga wspaniałej wulkan Fuji-Yama z swym pióropuszem śniegów i szczytami, różowoczerwonych w złości słońca, które palącą promieni swych pieszczotę kładzie na lasy, co ciągną się wzdłuż wybrzeża: i oto znów przedemną tylokrotnie zwiedzany port Yokohama, o typie europejskim prawie.

Wyjeżdżam za godzinę — więc żegnając Japonię ostatnią przechadzka po wybrzeżu. Droga wysoko nad morzem w ślaski wykuta, ocieniona gęstą kolumną cedrów i klonów o liściach rudawych. Idę tak — wzięty brokiem tych chwili ostatnich, nie tracąc nic z tego, co dzieje się dookoła: śledzę obfoty sampanów w przystani, chwytam srebrzystą koloraturę śmiechu mousne, ukryte, gdzieś za ścianą żywopłotu, docho-

— dają mię zpoza niej szepty — namowy — wahania...

„Przystaję wreszcie u drzwi dobrze mi znanych. Gościnnie gospodarz zaprasza, nalega. — wstępuję więc na chwilę. Raz jeszcze krzepię się filiżanką zielonej herbaty, której osad zalega cieniuchne duo naczynia... Ściaga rozwarła. Przed nami tęskna roztoz Oceanu. Tam więc — ta ciemna linia, która widnokrag zamyka, kreśląc rubież Japonii, to koniec? Już?... Tyle i nie więcej?... O nie, nie koniec! Opodal lekkie powstają opary, w których po chwili rozróżniam dymy krążowników. Eskadra cała zawija znów z daleka: w oczach mych rosną kontury, kształty statków — coraz ich więcej i więcej — i bliżej. Pełno ich już w zatoce, nieczem obrzymów milczących rzesza, w których zakłute siły preją się do czynu. Wspominam przybycie moje do Tsurugi i wizję tego symbola potęgi, czuwającej u wrót portu. O tak, Japonja, którą jej własna żywotność rozsądza, żadna oddechu, dla-

wi się — dasi — w ciasnych granicach wysp swoich: przyszłość jej na morzu, w którego przestworzy szle bohaterkie zastępy synów swoich. Dusza jej, syta ideała, domaga się dziś aktualności życia praktycznego. Rozwarta umysł i serca swych dzieci, żeby chłonęły dobra nowej kultury z szerokiego nurtu płynących jej źródeł, starry Nippon w nowo wstępującym życiu...

Na tem się kończą wspomnienia turysty-Francuza. Z dziwnym uczuciem żalu czyta się słowa te dziś, gdy wiemy, czem zaznaczyły się dla Japonii czasy ostatnie. Czy wszystko runęło, czy całe to piękno, co wieków dorobkiem stworzone, przetrwało też wieki, zniknęło z powierzchni?... Miejmy nadzieję, że ocalało, że się go nawet żywo niszczyć zaczęli — że mądry Buddha trwa dalej w głębi swych gajów i ołtarzy, a śniac swój wieków sam pełen nadziei pogląda w przyszłość, która mężnemu jego ludowi dalszy ciąg chwali przyniesie.

Stawki cennika hotelowego, z dnia 4 października b. r. uchwalono podwyższyć o 60%.

Zastanawiano się też nad projektem opłat od psów na rok 1924. Ustalono opłatę za jednego psa 100 tysięcy mk., za drugiego 150.000 zaś za trzeciego 300.000 mk. Za sukczki, wbrew obowiązującym dotychczas opłatom niższym, projekt przewiduje opłaty podwójne.

Nakoniec Magistrat i Sekcja finansowa uchwały w myśl projektu Komisji elektrycznej przedłożyć Radzie miejskiej wnioski na podwyższenie gazu z 12 tys. na 31 mk. za metr sześcienny zaś opłat za gazomierze o 100%.

Opłaty placowego za skład materiałów pod budowę na ulicach miasta podwyższył Magistrat w śródmieściu do 15 tys. mk. w dalszych dzielnicach do 10 tys. za metr kwadratowy powierzchni.

Kronika.

Sroda 17. października. Rz. kat.: Luty. — Gr. kat.: Jerzego. — Słow. Ziemslawa.

Uczczenie bohaterów. W sobotę odbyła się w Poznaniu ceremonia przedstawienia zwłok gen. Wylickiego, autora Mazurki Dąbrowskiego, gen. Amilkara Kosinięckiego i pocią Andrzeja Niegolewskiego do grobu zasłużonych w kościele św. Wojciecha. Uczestność rozpoczęła się przemówieniem gen. Raszewskiego, który oddał cześć bohaterom. Zwłoki złożono w specjalnie przebudowanych grobach w kościele św. Wojciecha. Z powodu nieznańcia grobu gen. Sołtyskiego ceremonie przewiezienia jego szczątków do kościoła św. Wojciecha odłożono na później.

(p.) Zgon polskiego uczonego. Z Poznania donoszą o śmierci rektora Uniwersytetu poznańskiego sp. Heliodora Świątecznego. Zmarły położył wielkie zasługi w zorganizowaniu Uniwersytetu w Poznaniu. W uznaniu jego zasług Senat Uniwersytetu obierał go przez 4 lata z rzędu, t. j. od czasu istnienia Uczelni rektorem tej placówki naukowej sp. Heliodor Świąteczki urządził w Sreńcu, na uniwersytet uczęszczał w Lipsku i Wrocławiu, oddając się studiom medycznym, zasłynął jako pierwszorzędną powagą w swoim zawodzie. Umarł wskutek choroby serca, przeżywszy lat 69. Nauka polska ponosi wielką stratę.

Odczyt Wacława Sieroszewskiego o Japonii odbędzie się we wtorek 23. bm. w sali Towarzystwa muzycznego, skłaniamy do wstąpienia do Związku literatów polskich. Odczyt znakomitego autora „Opowieści Japońskiej”, który w Warszawie zajął tak ogromne powodzenie, iż powstano 40 oryginalnych przedrzedaniń w języku japońskim, przewiezionymi przez Sieroszewskiego z Tokio. Prelekcja ta, jak fak bardzo aktualna, otwiera Związek literatów rocznicową serię wieczorów. Blizsze szczegóły podamy niebawem. Bilety sprzedaje Księgarnia naukowa (Hotel George'a).

Wydz. Tow. Polskiej Młodzieży im. T. Kościuszki we Lwowie zawiadaniło członków „Tow.,” że dnia 21. bm. odbędzie się zwyczajne walne zgromadzenie o godz. 10 przedp. W razie braku kworum, to samo zgromadzenie odbędzie się o godzinę później.

Mal. Tow. Ogrodnicze we Lwowie. Odczyt „O złoconiaczach” (Chrysanthemum) z demonstracjami wygłosi Piatkowski dnia 21. bm. (niedziela) o godz. 5 popoł. w sali Tow. Gospod. przy ul. Kopernicka 1. 20 parter w podwórzu. Po odczytce rozdawanie pięknych kwiatów złoconiaczom. Wstęp wolny. Goście mile widziani.

Święto sekolny. Z inicjatywy i staraniem Głównego nauczycielskiego szkół powiatowych (męskiej i żeńskiej) w Nadwórnie odbędzie się w dnach 22. i 23. października w Nadwórnie obchód ku uczczeniu pamięci zmarłego nauczyciela sp. St.

BOŻYSZCZE W sidłach uwodziciela

DZIS W A OLLO

Obraz wytwórni polskiej

Na marginesie ustawy o ochronie lokatorów.

Uchwała Komisji prawniczej. — Opinia sfer miarodajnych.

Lwów, 17. października. Z Warszawy otrzymaliśmy następującą wiadomość:

„Sejmowa Komisja prawnicza obradowała w dalszym ciągu nad projektem ustawy o ochronie lokatorów. Po dyskusji przyjęto wniosek pocią Bittnera (Ch. D.), w myśl którego mieszkania do 4-ech pokoi włącznie wyjęte są z pod zasady o wolności umów“.

W sprawie powyższej uchwały zasiągnięto bezwzględnie opinii u miarodajnych sfer, które wyrażają następujące zapatrywanie:

Uchwała ta, gdyby w istocie w brzmieniu powyższem włączoną została do noweli, zmieniającej ustawę „o ochronie lokatorów”, godziłaby w byt wielkiej rzeszy osób ze sfery inteligencji, a zwłaszcza urzędników i innych osób o stałych dochodach. Wiadomo bowiem, że osoby te, których warunki bytu przed wojną były dość korzystne, były podówczas w możliwości, a w większości wypadków nawet zniewolone, najmować dla siebie mieszkania większe, co uwarunkowane było bądź to licniejszą rodziną, bądź to zajęciem zawodowym lub potrzebą spokojnego wykonywania pracy umysłowej. Byt materialny tych osób jest obecnie bardzo smutny, a często wprost katastrofalny, mimo, iż mieszkają w swych obszerniejszych mieszkaniach, potrzebnych im nadal niezbędnie, a których zresztą dla notorycznego braku mieszkań nie są w stanie wymienić na inne.

Gdyby więc wszystkie większe

mieszkania bez wyjątku wyjęte z pod ochrony lokatorów, narażonoby liczny i poważny zastęp ludzi, zasługujących raczej na opiekę ze strony Państwa, na to, iż mogliby dla braku mieszkań znaleźć się wprost na braku, nie byłiby bowiem w możności opłacać wygórowanych czynszów, jakichby niewątpliwie od nich żądano. — Moment ten przemawia więc przeciw włączeniu do noweli uchwały w powyższem brzmieniu, które wobec przyjąć się mającej prognozy czynszów nie ma racji bytu.

Inaczej ma się rzecz z osobami, którym w czasach powojennych udało się dostać większe mieszkania i opłacać za to — obok nadmiernej czynszów — także milionowe „odstępne” dzięki wzbogaceniu się wskutek anormalnych stosunków wywołanych wojną. Te osoby faktycznie ochrony nie potrzebują, bo i obecnie z niej nie korzystają.

Analogicznie, acz w znacznie mniejszej mierze, ma się rzecz z mieszkańcami większemi, podnajmowanemi w części za znacznem komornem.

Gdyby więc uchwała ta Komisji miała uzyskać sankcję, to należałoby ją stosować tylko do mieszkań większych, wynajętych po roku 1919 lub mieszkań podnajmowanych w całości lub części sublokatorom.

Sfery interesowane powinny zawczasu poczynić odpowiednie kroki, by nie dopuścić do przyjęcia uchwały w brzmieniu uchwalonem w Komisji, o ile wiadomości telegraficzna odpowiada faktycznemu stanowi rzeczy.

niśława Konarskiego i powstania Komisji Edukacji Narodowej.

O sztandar dla obrońców Lwowa. W ubiegły poniedziałek wieczorem w sali dyrekcyjnej Towarzystwa Kredytowego Złomskiego odbyło się pod przewodnictwem dr. Przybysławskiego posiedzenie komitetu ścisłego w sprawie ofiarowania sztandaru obrońcom Lwowa. Po krótkiej dyskusji przyjęto jednogłośnie projekt sztandaru opracowany przez znanego artystę-rysownika p. Mekickiego, kustosa muzeum im. Jana III. W dalszym ciągu posiedzenia prezes w serdecznych słowach podziękował p. Antoniemu Uwierze za hojny dar w formie przepięknej białej mury w sztandar. Przyjęto również do wziętej wiadomości fakt zamierzenia przez prezesa Barwicza składek wśród kolejarzy. Po udzieleniu pewnych dyrektyw sekcji finansowej opróczono pp. Własiewiczową i p. Uwierę, aby nawiązały kontakt z jedną z artystycznych pracowni, celem wykonania sztandaru. Najbliższe posiedzenie odbędzie się w poniedziałek 24. bm.

Kurs tanów nowoczesnych rozpoczyna z dniem 20. bm. Kółko Zab. Drukarzy Lwowskich pod kier. konc. naucz. p. Jaworskiego. Wpisy przyjmują codziennie Sekretariat Kółka (ul. Piekarska 18 i. p.)

Z Komitetu Budowy II. Domu Techników. Na posiedzeniu odbytem dnia 10. października uchwalono przyznać tytuł fundatora pokoju Kołu Akademickiej Młodzieży w Bielsku, zaś tytuł fundatora cegiełek następującym opoborn: Kanieloniński Miast Malopolskich 4 cegiełki, Bank Unii w Polsce 4 cegiełki, Płochocki, Tabean, Jakóbowicz, Kowalski i Nadwórni cegiełki im. sp. Zygmunta Szymankowskiego, prof. dr. Tadeusz Wisł.

ski 4 cegiełki, inż. Izaak Reich 4 cegiełki, Cukrownia „Karwice—Jeziorko” 4 cegiełki, inż. Tadeusz Niemczynowski 4 cegiełki. — Przewodniczący rektor Fabiański, sekretarz Starzewski.

Rady sieroce. Z inicjatywy sądu lwowskiego jako opiekunczego, powstały w każdej dzielnicy miasta Lwowa dzielnicowe Rady sieroce. Rozpoczęły one swą działalność z końcem maja br. i prowadzą je, badając stosunki osobiste i materialne sierót, wglądając w ich moralność, wychowanie i utrzymanie i bądź udzielają wyniki sądowi nadopieczuncom do dalszych zarządzeń, bądź też same podejmują wysiłki w kierunku przyszłości im z potrzebną pomocą. Należyte rozwinięcie tej działalności napotyka jednak często na trudności przeważnie z braku środków pieniężnych, stworzenie przeto odpowiedzialnego funduszu jest konieczne, a udział w tem winno wziąć całe społeczeństwo, uznając niezawodnie pożytek tego rodzaju instytucji. Dobrowolne datki składać można w Administracji naszego pisma, bądź bezpośrednio w zarządach Rad sierocych.

(p.) Zjazd emerytów kolejowych z całej Małopolski, który obradował w sobotę 13. bm. we Lwowie, powziął następujące rezolucje: Zjazd, składając głęboką podziękę Sejmowi i Rządowi za uchwalenie ustawy emerytalnej, prosi jednak: 1) o jak najszybsze wydanie rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy, 2) domaga się zrównania poborów emerytów kolejowych b. zaboru austriackiego z emerytami polskimi, 3) zwraca się do Rządu i Sejmu z prośbą o umorowanie sprawy wyjątku rent inwalidów kolejowych, protestuje przeciw ograniczeniu ulgi w opłatach za jazdę koleją „z poboru” w „Kolej. reglu“

MAŁY FELJETON

ARTUR RIMBAUD.

„Sensat on“.

Wieczornym lotniam zmierechem pójde przez zbóż zagony, będzie mnie ktoś dojrzał w twarz pieszczotliwie kłut. czuła będę mięką świeżość deptanych stopa ziół, a wiatr mi chłodzić będzie zar głowy rozpalonej

Nie będę myśleć wcale, ni mówić próżnych słów, lecz miłość niezmierną me serce wraz opacie — i pójde — gdzieś daleko. — jak biedny cygan ów, z natura sam na sam, — szczęśliwy jak przy kobiecie.

Przełożył Kazimierz Rychtowski.

(*) Władze wojewódzkie a sprawa czyszczenia miasta. Odwołane w ubiegłym tygodniu z powodu braku kompletu posiedzenie Komisji czyszczenia miasta odbyło się wczoraj pod przewodnictwem r. Scappeta. Po sprawozdaniu z czynności Zakładu czyszczenia miasta odczytał kierownik inż. Misterka pisano, wystosowane do magistratu przez województwo w sprawie czyszczenia miasta. Ze względu na stosunki sanitarne władze wojewódzkie żądają, by zamiatanie i krepienie ulic oraz wywóz śmiecia kończyły się już o godz. 7.30 rano. Nadto Województwo zarząca miastu wogóle nieczynność w tym kierunku. Nad sprawę odpowiedź na to pismo wywiązała się dyskusja, pozem postanowiono przedstawić Województwu stan miasta, które nie jest w stanie utrzymać należytej czystości z powodu niedostatecznego wybrukowania ulic, braku środków i niemożności skłonięcia dozorców domów do zamiatania ulic. Miasto uczyni zadość żądaniu, jeżeli Województwo wyjedna u Rządu subwencję dla Lwowa na rzecz czyszczenia miasta, co do terminu roboty, zaś postara się uczynić co będzie możliwe. Postanowiono też zbadać warunki, w jakich pracuje Zakład czyszczenia miasta.

(*) Z Komisji czyszczenia miasta. Na odbytem onegdaj posiedzeniu miejskiej Komisji czyszczenia miasta zastanawiano się nad sprawą wystosowanej odpowiedzi do Województwa na pismo w sprawie niedostatecznej czystości miasta nad uporządkowaniem ulic. Województwo żąda, by zamiatanie, polewanie ulic i wywóz śmiecia kończyły się codziennie o godz. 7.30 rano. Postanowiono przedstawić Województwu przy czynny niedostatecznej czystości miasta i przyrzec zastosować się do życzeń Województwa, zażądać jednak wyjednań u Rządu subwencji na ten cel. Komisja uchwaliła też zbadać warunki w jakich pracuje Zakład czyszczenia miasta.

(p.) Lotnisko brzechowickie zagrożone. Wojskowość zamierza na granicach brzechowickich założyć przedsiębiorstwo i magazyn amunicyjny. W tym celu zwrócono się do gminy m. Lwowa z żądaniem odstąpienia 150 morgów gruntu, w czem znaczną część stanowi las, wśród którego zostało rozbudowane to jęcyne nasze lotnisko podmiejskie. Ze względu na szkodę, jakaby stał powieść zdrowotność Lwowa, na wczorajszym posiedzeniu Sekcji technicznej postanowiono zwrócić się do posłów sejmowych, by w drodze interpelacji w Sejmie postarali się o uchylenie tego niebezpieczeństwa od Brzechowic, jakoteż o uchylenie zakazów wojskowości budowy w obrębie miasta w pobliżu magazynów amunicyjnych i rejonów fortecznych, zakazy te bowiem wstrzymują w wysokim stopniu rozwój i regulację miasta.

Ważne dla ładujących towary na kolejach. Zarząd kolejowy ogłosił tymczasowy cennik odszkodowań za najeźdźcą zdarzające się uszkodzenia części składowych wagonów towarowych celem umożliwienia organom kolejowym doradczego ściągnięcia kosztów naprawy wagonów towarowych, uszkodzonych przez strony prywatne, za odszkodowaniem za uszkodzenie poszczególnych desek, słupów ściennych, ścian, lańcuchów itp. wahała się komisja 9.000 Mk. a 280.000 Mk.

(h) Zasadzenie agitatorów komunistycznych. Wczoraj rana przysięgłych potwierdziła większość głosów pytanie w kierunku zbrodni z par. 65 u. k. a na tej podstawie zasądził trybunał okr. Scharisona na 1 rok c. w. z obywatelami. Małkowskiego na 10 miesięcy i Hinwanda na 8 miesięcy ciężkiego więzienia, z wliczeniem aresztu śledczego. Zasadzeni wyrok przyjęli.

(h) Aresztowanie współwinnych zabójstwa śp. Kiernickiego. Jako współwinnych zabójstwa śp. Kiernickiego na niedzielnej zabawie weselnej, o czym donosiłamy onegdaj, aresztowano jeszcze Adama Switalskiego, Michała Radowca i Marcina Kręta. Bukowyk przyznał się już do popełnienia zbrodni.

(h) Rabunek koło szkoły kadeckiej. Na przechodzącej wczoraj ulicą obok szkoły kadeckiej nauczycielce Filipie Tropeter napadł opryszek niejadł Karol Hłanki i wyrwał jej torebkę z reki, zawierającą 2 miliony marek. Rabusia aresztowano.

(h) Ujęcie w pościgu poszukiwanego bandyty. Wczoraj popołudniu mieszkańcy dzielnicy I byli świadkami smiertelnego pościgu za bandytą. W szynku u wylotu ul. Sopińskiego i Długosza przebiewał poszukiwany za zbrodnię rabunku dokonaną w połowie września b. r. na rodzinie Jakóba Hiegeleisena zam. w Liszkach ad Gaje. Na widok zbliżających się posterunków bandyta nazwiskiem Władysław Żoła, począł uciekać. Przebiegł ul. Cytadela, Kadecka, cmentarz strybski, park Kilińskiego i na ul. Ponieńskiego padł zmęczony na ziemię i dostał się w ręce posterunkowych.

(h) Tragiczna śmierć 60-letniego staruszka, Marcin Wilczyński restaurator, lat 60, przechodząc wczoraj przez plac Kopytkowy, poślizgnął się na szynie tramwajowej i upadł na szynę tak nieszczęśliwie, że poniósł śmierć na miejscu.

(h) Czyje dziecko? Jadwiga Kilarzka, zam. przy ul. Bilińskich 22, znalazła wczoraj na ul. Gródeckiej zblakana 4-letnia dziewczynkę, nieznanego nazwiska, ubrana w granatową sukienkę. Donosząca zaopiekowała się znalezione.

(s) Przejechany na śmierć. W nocy z 13. na 14. bm. przejechany został na śmierć przez parowóz przetokowy w stacji Bakończech w czasie przetaczania pomocniczy przetokowy Józef Telesnicki.

Glaukoma uleczalna. Glaukoma, bolesna i niebezpieczna choroba oczu, która przeważnie kończy się ślepotą, jeżeli nie zapobiegnie się ciśnieniu, powstałemu w gałce ocznej przez naciśniętą operację, uważana była do niedawna za nieuleczalną w sposób zwykły. Tymczasem próby lekarzy

specjalistów wykazały, że spożycie leśnej łyżki zwykłej soli kuchennej przez pacjenta usunąć cierpienie naciśniętą i zupełne.

„Biblioteczka Pogadankowa”. Wydawnictwo to — u nas pierwsze i jedyne w swoim rodzaju — ma na celu dać społeczeństwu gotowy materiał do systematycznych pogadarek z dziedziny historii, spraw społecznych, ekonomicznych, wychowawczych itp. Cena broszurek będzie skalkulowana możliwie najtaniej. Zamówienia na prospekt, a następnie na broszurki, które wysyłane będą za zaliczeniem pocztowym, należy zwracać pod adresem: Warszawa, Nowy Świat 40, Wydawnictwo „Biblioteczki Pogadankowej”. Przewidywana cena pierwszych kilka broszurek nie przekroczy 5000 Mkp. za egzemplarz.

Teatrów lwowskich

Od wtorku przedstawienia we wszystkich teatrach miejskich o godz. 7. wieczorem.

Reportaż Teatru Wielkiego:

Środa 17 bm. „Uczta szyderców”.

Reportaż Teatru Małego (Gródecki):

Środa 17 bm. „Pani prezesa”.

Repertuar Teatru Nowotł:

Środa 17 bm. „Królowa fal”.

„Wiera Mircewa”. Sztuka Urwan-cewa, grana z olbrzymim powodzeniem we Francji i w Niemczech, i wszędzie zdobywała sobie nietyko wielki sukces kasowy, ale i uznanie prasy, która podkreślała zawsze doskonałą technikę sceniczną, zwłaszcza momentów o silnym napięciu przeprowadzonych nie bez pewnego pogłębienia psychologicznego. Czwartkowa więc premiera w Teatrze Małym zainteresuje niewątpliwie szerokie koła publiczności, tem więcej, że reżyser p. Rasiński obmyślił cały szereg sytuacji dostosowanych do naszej sceny i przygotował sztukę doskonale. Wierę gra p. Rasińska dźwiękając cały ciężar sytuacji, obok niej zaś najlepsze śpły naszego zespołu.

Z muzyki. Koncert Jadwigi Sternlich-Valerociaty Debickiej, słynnej primadonny nadwornej opery wiedeńskiej, odbędzie się w piątek 19. bm. Akompaniuje Piotr Sternlich-Valerociata, dyrektor opery poznańskiej. Znakomita śpiewaczka, która po raz pierwszy stanie na estradzie lwowskiej, wykona bogaty program, obejmujący pieśni włoskie, polskie oraz popisowe arje operowe.

Biuro Koncertowe M. Tuerka. Piątek 19. października: Z cyklu koncertów mistrzowskich VI. JADWIGA Sternlich-Valerociata DEBICKA. Primadonna opery wiedeńskiej. -3

EKONOMISTA

Termin subskrypcji następujących akcji upływa: 20. października br.: „Powszechny Bank Kredytowy we Lwowie” 15 LISTOPADA BR. „Mikullczyn” zakł. dla przem. drzewnego S. A. Lwów.

Giełda zbożowa.

Lwów, 17. października. Ruch na giełdzie słaby, obroty minimalne. — Podaż w zbożu twardem przy braku porytu. — Ziemiaki i strączkowe nadal poszukiwane. Tendencja utrzymana. Uspecczenie bez ochoty.

Giełdy pozalwowskie

AKCJE WARSZAWSKIE.

Bk. dysk. 1.860—1.850. Bk. dla handlu i przem. 750. 825. Bk. małop. 300. 325, 330, 240, 250, 370, 360. Bk. przem. warsz. 150. Bk. Zjedn. Ziem. pol. 400. 350. Bk. Spół. zar. Poznań 550, 500. Bk. Związku ziem. 85. Bk. zachodni 1200. 1100, 1275. Bk. rod. warsz. 160, 170. Cegata 50, 40, 47, 500. Kijewski i Scholce 600, 600, 640. Puls 140, 142, 500. Chodaków 1425, 1150, 1375. Czernk 480, 485, 480. Częstowice 10 m. 260, 10.500, 11.500, 11 mil. Gosławice 675, 600, 650. Michałów 410, 415, 400. Warsz. Tow. fabr. cukru 2.925, 2.425, 2.800. Firlej 20, 260. Łazy 72.500, 60. Przemysł drzewny 72, 77. Warsz. kop. węgla 1100, 2 m., 2.150, 2.000. Cegielski 200. 20, 205, Włd 160, 175, Lilpop 275, 280. 100, 180. Modrzejów 2.200, 2.255. Norblin 360, 370, 420. Zakłady ostrow. 3.300, 3.200. Ortwein i Krasieński 130, 140, 123. Rohm i Zieliński 270, 300, 220. Rudzki 1.100, 950, 1.200. Starachowice 1.050, 975, 985. Ursus 340. Pocisk 215. 225. Parowozy 135, 140, 125. Zieleniewski 4 mil., 4.100. Żyrardów 105 m., 110 m., 103 m. Borkowski 175.500, 200, 175. Br. Jabłkowsy 45, 40, 49. Żegluga 31, 29, 30.500. Cmielów 450, 430. Spirytus 775, 700, Klusze 205, 220. Polska Nafta 120, 185, 110. Polbal 38, 40. Belpol 30. Zawiercie 100 m., 109. Nobel 330, 365, 360. Tepege 1225, 1250. Pol. przem. naft. 300, 350. Siła i światło 255, 232.500. Sittner 1850, 1775, 1820. Korki 42.500. 41.500. Konopie 145, 140, 157.500. Tka-0.0006: Wiedeń 0,0078 i pięć ósmych. Austr. stempl. —.

(Telefonem od naszego korespondenta). Warszawa, 17. października. (M.) Po zamknięciu giełdy urzędowej w Gdańsku, dokonywano wczoraj obrotów po kursach następujących: dolar 4 i pół milarda, marka polska 4 tys. Warszawa, 17. października. (M.) W Gdańsku płacono za markę 598.500 do 601.500. Przekaz na Warszawę 518.700 do 521.300. W Berlinie półurzędowo notowano markę po 465—492 tys. Wyplaty na Kartowice 479—499 tys. (M.) Warszawa, 17. października. Po za giełdą warszawską płacono dolar 1 milion 25 tysięcy.

GIEŁDA ZURYCHSKA.

Zurych. (PAT) Notowania wstępne z dnia 17. b. r.: Berlin 0,0000; Holandia 218 1/2; Nowy York 566 1/2; Londyn 25,25; Paryż 35,77; Mediolan 258; Praga 16,16 1/2; Budapeszt 007; Bukareszt 260; Belgrad 655; Sotja 5,15; Warszawa 0,0500; Wiedeń 0,0078; Austr. stempl. —.

OBROTY PRYWATNE.

Lwów, 17. października.

Dziś tendencja niezmienną; ceny w ramach wczorajszych. Obrót ożywiony.

Dolary amer. 1.005.000—1.010.000. 1-ki i 2-ki 1.002.000—1.006.000. kanadyjskie 940—945.000. 1-ki i 2-ki 935—940.000. marki niem. a 100 i 50 tys. 1 1/2—2, star. em. tys. 15—17, setki stare 1,50—1,80, leje 2250—2300, drobne 2200—2250, korony czeskie 28.500—29.000, orobne 28.000—28.500, austr. stempl. 14.00—14.20, przekazy 14.20—14.50, franki fr. 61.000—62.000, franki szwajc. 170.000—171.000, funty sztefl. 4.200—4.400.000, ruble 5-setki 20—24, setki zwykłe 23—24, ruble „Kacik” 26—28, drobne 0,50—0,80.

Złoto: 20-kor. 4.250.000—4.350.000. 20-frank. 3.900.000—4.000.000, 20-mark. 4.650.000—4.750.000, 10-rubl. 5.700.000—5.800.000.

Srebro: korony austr. 60.000—61.000. 5-kor. 308.000—312.000, floreny 154.000—156.000, ruble 240.000—246.000, kopiejki za 1 rubla 120—125.000.

NADESLANE.

PIERWSZORZĘDNY DEWIZOWIEC

doskonale obeznany z działem dewiz i efektów obecnie samodzielny dysponent giełdowy poważnego banku, przyjmie stanowisko kierownika wydziału dewiz i efektów w większej Instytucji Bankowej. Listy przyjmule Biuro Ogłoszeń Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 7 pod „Dewizowiec”. 7683

Urzędowa Cedula Giełdy Lwowskiej

Nr. 221.

Środa, 17. października 1923.

Waluta marekowa.

W dniu dzisiejszym jak zwykle w środę giełda efektów nieczynna, a giełda walut i dewiz zamknięta z powodu rozporządzenia Ministerstwa Skarbu.

B. Kursa Zbożowe.

Table with 6 columns: Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania. Ceny, Uwaga. Rows include PSZENICA krajowa ex 1923 r., ZYTO małopolskie ex 1923 r., JECZMIEN: małopolski browarniany przemysłowy, OWIES: małopolski 43/44 ex 1923 r., OWIES małopolski ex 1923 r., KUKURUDZA: rumuńska stacja Śniatyn, ZIEMNIAKI jadalne, PASOLA: biała, PASOLA: kolorowa, GROCH: polny, GROCH: Victoria, GROCH: Victoria, BOBIK, WYKA, MIESZANKA: mieszanka w ciarach, LUBIN, BIECZKA, MAKA: przem. 70 proc. Loco Lwów, MAKA: żytnia proc. Loco Lwów, MAKA: przem. 50 proc. Loco Lwów, MAKA: przem. 40 proc. Loco Lwów, MAKA: żytnia proc. Loco Lwów, OTREB: przem., OTREB: żytni, MAKUCHY: lniane i konopne, MAKUCHY: rzepakowe, WORKI: jutowe wyróbu Stradom, Warta, WORKI: używane, dobre, za sztukę, KONICZYNA czerwona krajowa naturalna, SŁOMA prasowana, SIANO wołyńskie, SIANO słodkie krajowe prasowane, LEN, KASZA HRECZANNA, KASZA JECZMIENNA, PASTA KWASZONA, PECAK.

Sekretarjat Giełdy.

Generalny Sekretarz Dr. PANETH.

OGŁOSZENIA.

SPADKI.

A. 484/23/7. Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Michał Wątroba zmarł dnia 7. kwietnia 1923 w Młynem. Ostatniego rozporządzenia nie znaleziono. Piotr Wątroba i Stanisław Wątroba, których miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, by w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tym Sądzie. Po upływie tego czasu okresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora Ludwika Wątroby w Młynem.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Limanowa d. 28 sierpnia 1923. 7607-3

KONKURSY.

L. 8868/pr. KONKURS. Celem obsadzenia wakującego stanowiska inżyniera przemysłowego przy Wydziale Przemysłu i Handlu w Urzędzie Wojewódzkim w Iarnopolu ogłaszam umieszczeniem konkurs z terminem wnoszenia do dnia 30 listopada 1923. Do powyższego stanowiska przywiązane są pobory VII. stopnia służbowego urzędników państwowych wraz z odpowiednimi dodatkami drożyznianymi i uzupełnieniami. Jako warunki do ubiegania się o powyższe stanowisko są wymagane: posiadanie obywatelstwa polskiego, dyplom inżyniera budowy maszyn, nie przekroczony 40 rok życia. Ubiegający się o wymienione wyżej stanowisko winni wnieść do Prezydium Województwa w powyższym terminie podania, do których dołączyć należy następujące dokumenty: 1) metrykę urodzenia, 2) przebieg życia, 3) świadectwo ze złożonego ostatniego egzaminu rządowego w Wyższej Szkole Technicznej, albo też osiągniętego stopnia doktorskiego z działy budowy maszyn wydane lub uznane przez jeden z Wydziałów budowy maszyn polsk. Szkół politechnicz. 4) świadectwo praktyki w służbie publicznej lub prywatnej, 5) świadectwo przynależności, 6) świadectwo zdrowia. Kandydaci, którzy wykaza się świadectwem złożonego egzaminu administracyjnego dla państwowej służby budownictwa będą mieli pierwszeństwo przed innymi. Należą do kandydaci nie posiadający powyższego egzaminu zobowiązani są do złożenia go w przeciągu jednego roku po przyjęciu do służby. Posada będzie nadana przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu prowizorycznie na jeden rok, po czym po upływie roku nienaganej służby przy dopełnieniu wszystkich warunków — może nastąpić stabilizacja.

Tarnopol, dnia 12 października 1923.
7618-3 Wojewoda Zawistowski.

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Prez. 299(1)/23. Sad apelacyjny ogłasza, że Teodozy Budzynowski zamianowany notariuszem w Lutowiskach zmarł dnia 9. października 1923 przysięgę służbową i może swój urząd objąć.

Lwów, dnia 9 października 1923.
7631-3

WZMNIENIENIA ZA ZMARŁEGO.

T. 144/23/4. Edykt. Jan Ragoza, syn Michała i Rozalii, ur. 21. lipca 1892, zamieszkały w Brykoniu, ożeniony z Anną, ur. Procyk, odszedł w r. 1919, do wojska ukraińskiego, w sierpniu tegoż roku zachorował ciężko na tyfus w Winnicy i oddał niema o nim żadnej wiadomości. Ogłasza się wezwanie, aby przed dniem 1. października 1923, zgłosił się do Sądowi do 1 roku od dnia ogłoszenia edyktu, tj. do dnia 1. października 1923.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Brzeżany, 17. października 1923. 7612

T. 70/23/4. Edykt. Grzegorz Mychaj-syn Michała i Anny, ur. 2. maja w Dolinie, gr. kat., rolnik, żonaty, żołnierz austriacki zachorował, oddo do szpitala w Dolinie, wywieziony został w sierpniu 1918 roku do Węgier, i od tego czasu ślad o nim zaginął. Przyjacie należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę Marii Mychajowej postępowanie celem uznania za zmarłego i rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólnie wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adwokatowi Dr. Łuzickiemu w Strzysku, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wezła małżeńskiego, wiadomości o powyższym wymienionym. Orzeczenie Michałowa wzywa się, aby przed

nizei wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sad tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie 1 roku, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej” i po uzupełnieniu dowodów rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stryż, dnia 20. czerwca 1923. 7613

T. 113/23. Fedor Pankusz, s. Petra, urodzony 18. lutego 1890 w Piotrowie, pow. Horodenka, jako żołnierz austriacki zaginął na wojnie. Ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym tutejszemu Sądowi albo kuratorowi adw. Dr. Gielbartowi w Kołomyi poczem Sąd na ponowną prośbę wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy.
Kołomyja, 10. lipca 1923. 7627

T. 334/21. Frima Fernbach, ciekając przed Moskalami z Kosowa, spadła z góry i zmarła. Wiadomości o dziecku Sądowi lub adw. Korpiłskiemu, Kosów.

Sąd okręgowy.
Kołomyja, 15. października 1923. 7632

T. 109/23. Jurko Pyszczuk, s. Nykoły, urodzony 20. kwietnia 1887 w Humaczku, powiat Kołomyja, ożeniony z Paraską z Mykietuków. Ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym tutejszemu Sądowi albo kuratorowi adw. Dr. Jurkiewiczowi w Kołomyi, poczem Sąd na ponowną prośbę wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy.
Kołomyja, 2. lipca 1923. 7626

T. 106/23. Michał Jakubenko, s. Ilka, urodzony 1888 w Peczenizynie, ożeniony z Nastią Smetaniuk, jako jeńiec austriacki miał zemrzeć w Rosji. Ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym tutejszemu Sądowi albo kuratorowi adw. Dr. Freudelisowi w Peczenizynie, poczem Sąd na ponowną prośbę wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy.
Kołomyja, 6. lipca 1923. 7625

T. 93/23. Nykoła Niedzielski s. Andrija, urodzony 31. maja 1898 w Peczenizynie, zaginął w napadzie na Lwów 1919. Ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym tutejszemu Sądowi albo kuratorowi adw. Szy-pajle w Peczenizynie, poczem Sąd na ponowną prośbę wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy.
Kołomyja, 10. lipca 1923. 7624

T. 158/23. Jan Pisko Teodora urodzony w Świętem 1886 żołnierz wracając z Czarnogóry w Marburgu 1918 miał ulec wypadkowi kolejowemu. Celem uznania go zmarłym i rozwiązania małżeństwa wzywa się by do pół roku od ogłoszenia Sądowi albo Dobrzańskiemu adwokatowi w Przemyslu udzielono wiadomości o zaginionym.

Sąd okręgowy.
Przemyśl, dnia 9 lipca 1923. 7651

T. 221/23. Wincenty Bajda po Wojciechu w Rozwienicy 1875 urodzony jeńcem wojny od 1915 nie daje wiadomości. Celem uznania go zmarłym i rozwiązania małżeństwa wzywa się by do pół roku od ogłoszenia Sądowi albo Dobrzańskiemu adwokatowi w Przemyslu udzielono wiadomości o zaginionym.

Sąd okręgowy.
Przemyśl, dnia 8 września 1923. 7652

L. cz. T. IV. 157/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jędrzej Piatek syn Franciszka i Anny z Horabików urodzony w Brzeczowiczach 20 sierpnia 1885 rolnik brał udział w wojnie światowej jako żołnierz 16 pułku obrony krajowej wojsk austriackich dostał się do niewoli rosyjskiej skąd ostatnią wiadomość nadesłał 1 listopada 1917 poczem zaginął bez wieści. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki do domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek Marii Piatkowej postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Jędrzeja Piatka wzywa się aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej” Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 31 lipca 1923.

L. cz. T. IV. 167/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jakób Waluś syn ulóżeja i Tekli z Kuilów urodzony w Rybarzowiczach 13

lipca 1880 tam zamieszkały robotnik iabryczny, brał udział w wojnie światowej jako żołnierz 31 pułku obrony krajowej wojsk austriackich pod Lublinem dostał się do niewoli rosyjskiej, a od 18 września 1919 niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. i z § 11 kc. zarządza się na wniosek Marianny z Kocorów Walusiowej postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego małżeństwa między nim a wnioskodawczynią dnia 18 listopada 1907 zawarte za rozwiązanie. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub Dr. Józefowi Kubickowi adwokatowi w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem zaginionego i obrońcą wezła małżeńskiego. Jakóba Walusiaka wzywa się, aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej” Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 1 sierpnia 1923.

I. cz. T. IV. 163/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Chrzaszcz syn Wojciecha i Agnieszki urodzony w Krakowie 10 lutego 1885 rolnik zamieszkały w Strzawie brał udział w wojnie światowej jako żołnierz 89 pułku piechoty i dostał się do niewoli rosyjskiej i od czerwca 1915 zaginął. Gdy zatem przyjąć można, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek Marii Chrzaszczowej postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Józefa Chrzaszczę wzywa się, aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej” Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 30 lipca 1923.

I. cz. IV. 153/23/8. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wojciech Soltys syn Michała i Reginy z Wojtyków urodzony 14 kwietnia 1878 w Zabuciu powiat Żywiec, rolnik, biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 58 pułku piechoty następnie 16 batalionu strzelców wreszcie w batalionie szturmowym 30 dywizji wojsk austriackich, został w dniu 30 marca 1918 przy ładowaniu amunicji w Adessie ciężko rany odłamkiem granatów i od tego czasu nie dał o sobie wiadomości. Gdy zatem można przyjąć że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. i z § 112 ks. zarządza się na wniosek Reginy z Urbasów Soltyskowej postępowania celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego a małżeństwa między nim a wnioskodawczynią dnia 4 lutego 1902 zawarte za rozwiązanie. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub Dr. Korngutowi w Wadowicach adwokatowi, którego ustanawia się kuratorem zaginionego i obrońcą wezła małżeńskiego Wojciecha Soltyska wzywa się aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej” Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 27 lipca 1923.

T. 120/23. Edykt. Iwan Deńczakowski lat 25, zamieszkały w Uhrynowie górnym, żołnierz padł w bitwie koło Sambora w zimie 1915 roku, co stwierdził świadek Wasyl Taiczuk. Wdrażając na prośbę Marii Deńczakowskiej postępowanie celem udowodnienia śmierci zaginionego wzywa się aby uwiadomiono Sąd albo kuratora Wasyla Pawluka w Uhrynowie górnym aż do dnia 30. stycznia 1924 o zaginionym. Po upływie powyższego czasu będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 27 lipca 1923.

T. 120/23. Edykt. Iwan Deńczakowski lat 25, zamieszkały w Uhrynowie górnym, żołnierz padł w bitwie koło Sambora w zimie 1915 roku, co stwierdził świadek Wasyl Taiczuk. Wdrażając na prośbę Marii Deńczakowskiej postępowanie celem udowodnienia śmierci zaginionego wzywa się aby uwiadomiono Sąd albo kuratora Wasyla Pawluka w Uhrynowie górnym aż do dnia 30. stycznia 1924 o zaginionym. Po upływie powyższego czasu będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 24 maja 1923. 7554

T. VI. 234/23/5. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Karz Franciszek, rolnik z Poroby Strykowskiej, przydzielony 1915 do 57. pułku piechoty według zeznań ks. Hucińskiego, miał umrzeć 1915 w Sokalu. Gdy jest prawdopodobne, że wymieniony, ponosił śmierć, zarządza się postępowanie celem udowodnienia jego śmierci, zarazem o-

głasza się wezwanie, ażeby do dnia 1. lutego 1924 udzieleno Sądowi wiadomości o zaginionym. Po przeprowadzeniu dowodów Sąd wyda orzeczenie. 7691

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 20. lipca 1923.

T. VI. 378/23/1. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kozakiewicz Jan z Ławorzna, przydzielony 1924 do 20. pułku piechoty nie daje znaku życia. Wdrażając postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego, ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi i wzywa go, aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 1. maja 1924 Sąd na ponowny wniosek wyda orzeczenie. 7692

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 30. sierpnia 1923.

T. VI. 392/23/1. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Pawlik Józef, wyrobnik z Grabia (Bochnia) przydzielony 1914 do 32. pułku strzelców, nie daje znaku życia. Wdrażając postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego, ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi i wzywa go, aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 1. maja 1924 Sąd na ponowny wniosek wyda orzeczenie. 7693

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 4. września 1923

T. VI. 173/23/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Szopa Stanisław, wyrobnik z Katow (Cierzanów) wydalil się na robotę do Kongresówki i od 1888 nie daje znaku życia. Wdrażając postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego ogłasza się wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o nim i wzywa go, aby przed Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd na ponowną prośbę po 1. listopada 1924 wyda orzeczenie. 7695

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 16. września 1923.

L. cz. T. V. 238/23/5. Grzegorz Kwaśnik, urodzony 1878 w Kizatce, powiat Kolbuszowa, syn Ewy Kwaśnik, w sierpniu 1914 przydzielony został do pełnienia służby na posterunku żandarmerji w Woli Tarnawskiej, z początkiem listopada 1914 zachorował i przewieziony na rzebanje w Maidanie miał umrzeć. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się, aby uwiadomiono Sąd o zaginionym.

Sąd okręgowy.
Rzeszów, 24 sierpnia 1923. 7703

T. 123/23/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stefan Cyhylik wniósł o uznania brata Fedka Cyhylika za zmarłego. Z zeznań wnioskodawcy i zaprzysiężonego świadka Dmytra Cyhylika, oraz poświadczka Zwierzchności Gminnej w Koropużu z 1 lipca 1923 wynika, że Fedko Cyhylik jako żołnierz armji austriackiej dostał się w roku 1916 do niewoli rosyjskiej i na wiosnę 1919 roku zachorował na tyfus, umarł i pochowany został na cmentarzu w Czudnowie Gubernji Wołyńskiej. Na podstawie ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. pp. wdraża się postępowanie celem ustalenia dowodu śmierci Fedka Cyhylika. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Marjanowi Szanserowi adwokatowi w Samborze wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. maja 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 7705

Sąd okręgowy, Oddział V.
Sambor, dnia 5 lipca 1923.

L. cz. T. V. 448/22/4. Józef Litwin, urodzony 1887 w Błędowej Tyczyńskiej powiat Rzeszów w sierpniu 1914 przydzielony do anstr. 40 pułku piechoty brał udział na froncie rosyjskim, a z początkiem czerwca 1916 przydzielony został do oddziału saperów pozostającego w związku z 40 pułkiem piechoty. 20. czerwca 1916 zaginął. Wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o powyższym wymienionym. 7704

Sąd okręgowy.
Rzeszów, dnia 13 stycznia 1923.

T. IV. 174/23/3. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Jakób Korzeniowski, urodzony w Żeglicach 15. lipca 1873, służył w 18 p. polskiego ruszenia, a podczas wycieczki w Przemyslu w czasie tegoż obłożenia miał w dniu 18. lutego 1915 zginąć na polu bitwy. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona została śmiercią, zarządza się na wniosek Teofil Korzeniowskiej w Żeglicach postępowanie celem udowodnienia

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 20. lipca 1923.

T. VI. 392/23/1. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Pawlik Józef, wyrobnik z Grabia (Bochnia) przydzielony 1914 do 32. pułku strzelców, nie daje znaku życia. Wdrażając postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego, ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi i wzywa go, aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 1. maja 1924 Sąd na ponowny wniosek wyda orzeczenie. 7693

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 30. sierpnia 1923.

T. VI. 378/23/1. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kozakiewicz Jan z Ławorzna, przydzielony 1924 do 20. pułku piechoty nie daje znaku życia. Wdrażając postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego, ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi i wzywa go, aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 1. maja 1924 Sąd na ponowny wniosek wyda orzeczenie. 7692

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 4. września 1923

T. VI. 173/23/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Szopa Stanisław, wyrobnik z Katow (Cierzanów) wydalil się na robotę do Kongresówki i od 1888 nie daje znaku życia. Wdrażając postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego ogłasza się wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o nim i wzywa go, aby przed Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd na ponowną prośbę po 1. listopada 1924 wyda orzeczenie. 7695

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 16. września 1923.

L. cz. T. V. 238/23/5. Grzegorz Kwaśnik, urodzony 1878 w Kizatce, powiat Kolbuszowa, syn Ewy Kwaśnik, w sierpniu 1914 przydzielony został do pełnienia służby na posterunku żandarmerji w Woli Tarnawskiej, z początkiem listopada 1914 zachorował i przewieziony na rzebanje w Maidanie miał umrzeć. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się, aby uwiadomiono Sąd o zaginionym.

Sąd okręgowy.
Rzeszów, 24 sierpnia 1923. 7703

T. 123/23/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stefan Cyhylik wniósł o uznania brata Fedka Cyhylika za zmarłego. Z zeznań wnioskodawcy i zaprzysiężonego świadka Dmytra Cyhylika, oraz poświadczka Zwierzchności Gminnej w Koropużu z 1 lipca 1923 wynika, że Fedko Cyhylik jako żołnierz armji austriackiej dostał się w roku 1916 do niewoli rosyjskiej i na wiosnę 1919 roku zachorował na tyfus, umarł i pochowany został na cmentarzu w Czudnowie Gubernji Wołyńskiej. Na podstawie ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. pp. wdraża się postępowanie celem ustalenia dowodu śmierci Fedka Cyhylika. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Marjanowi Szanserowi adwokatowi w Samborze wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. maja 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 7705

Sąd okręgowy, Oddział V.
Sambor, dnia 5 lipca 1923.

L. cz. T. V. 448/22/4. Józef Litwin, urodzony 1887 w Błędowej Tyczyńskiej powiat Rzeszów w sierpniu 1914 przydzielony do anstr. 40 pułku piechoty brał udział na froncie rosyjskim, a z początkiem czerwca 1916 przydzielony został do oddziału saperów pozostającego w związku z 40 pułkiem piechoty. 20. czerwca 1916 zaginął. Wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o powyższym wymienionym. 7704

Sąd okręgowy.
Rzeszów, dnia 13 stycznia 1923.

T. IV. 174/23/3. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Jakób Korzeniowski, urodzony w Żeglicach 15. lipca 1873, służył w 18 p. polskiego ruszenia, a podczas wycieczki w Przemyslu w czasie tegoż obłożenia miał w dniu 18. lutego 1915 zginąć na polu bitwy. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona została śmiercią, zarządza się na wniosek Teofil Korzeniowskiej w Żeglicach postępowanie celem udowodnienia

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 20. lipca 1923.

T. VI. 378/23/1. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kozakiewicz Jan z Ławorzna, przydzielony 1924 do 20. pułku piechoty nie daje znaku życia. Wdrażając postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego, ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi i wzywa go, aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 1. maja 1924 Sąd na ponowny wniosek wyda orzeczenie. 7692

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 30. sierpnia 1923.

T. VI. 392/23/1. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Pawlik Józef, wyrobnik z Grabia (Bochnia) przydzielony 1914 do 32. pułku strzelców, nie daje znaku życia. Wdrażając postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego, ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi i wzywa go, aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 1. maja 1924 Sąd na ponowny wniosek wyda orzeczenie. 7693

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 4. września 1923

T. VI. 173/23/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Szopa Stanisław, wyrobnik z Katow (Cierzanów) wydalil się na robotę do Kongresówki i od 1888 nie daje znaku życia. Wdrażając postępowanie celem uznania wyżej wymienionego za zmarłego ogłasza się wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o nim i wzywa go, aby przed Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd na ponowną prośbę po 1. listopada 1924 wyda orzeczenie. 7695

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 16. września 1923.

Śmierci, a zarazem ogłasza się wezwaniem, ażeby do sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu Sądowi w Jasle udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Jasło dnia 15. września 1923. 7688

T. IV. 132/23/3. Postępowanie celem uznania za zmarłego. Jan Jasiński syn Franciszka i Magdaleny z Arendarczyków, urodzony 7. października 1885 w wsi Nadole obok Dukli, brał udział w bitwach pod Lublinem w jesieni 1914 i od tego czasu brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy tedy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę Katarzyny Jasińskiej w Nadole postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby do sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu udzielono Sądowi wiadomości o powyż wymienionym, a tegoż wyz wymienionego wzrwa się, aby przed niż wymienionym Sędem stawił się lub w inny sposób wiadomości o swoim życiu. Na ponowną prośbę rozstrzygnię Sąd o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Jasło dnia 14. września 1923. 7687

T. IV. 89/23/3. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Stanisław Zdzarski syn Andrzeja i Wiktorji z Wałów, urodzony 18. kwietnia 1882 w Gorzkiej powiat Pilzno, wyjechał w roku 1905 do Ameryki, a od zimy 1913 nie daje o sobie znaku życia. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona pozostała śmiera, przeto prządza się na wniosek Apolonji Zdzarskiej postępowanie celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwaniem, ażeby do roku od dnia ogłoszenia edyktu albo Sądowi albo panu obrońcy wezła małżeńskiego adw. Dr. Lubińskiego w Jasle, udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Jasło dnia 15. września 1923. 7685

T. 133/23/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Irena Leszczyszyn wniosła o uznanie syna Michała Leszczyszyna Iwana za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni popartych poświadczaniem Zwierzchności gminnej w Podhorcach 14 maja 1923 wynika, że Michał Leszczyszyn został w roku 1919 powołany do armji ukraińskiej, z która wyruszył w pole i od tego czasu wszelki ślad za nim zaginął. — Zachodzi domniemanie, że nie żyje. Na podstawie § 24 L. 3 uc. i ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. pp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Michała Leszczyszyna. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub Kuratorowi Panu Rudolfowi Jackowskiemu adwokatowi w Samborze wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. listopada 1924 rozstrzygnię o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 25. czerwca 1923.

T. 227/21/7. Uchwała. Tus, uchwała z dnia 21 lipca 1922 T. 227/21/5 wdrożono postępowanie celem uznania Onufrego Katoryczy za zmarłego. Na wniosek Anny Katorycz wraza się dodatkowo postępowanie celem uznania małżeństwa zawartego przez Onufrego Katoryczy z Anną Katorycz w dniu 28 maja 1908 w Rypanach za rozwiazane. Obrońca wezła małżeńskiego ustanawia się Dra adwokata Dra Franciszka Filipka w Turce Wzywa się wszystkich, którzy mają jaką wiadomość o życiu i miejscu pobytu Onufrego Katoryczy aby donieśli o tem tut Sądowi, lub ustanowionemu obrońcy wezła małżeńskiego do dnia 1. sierpnia 1924. Po brzeskim upływie terminu orzeknie Sąd na ponowną prośbę o uznaniu małżeństwa za rozwiazane.

Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 15. czerwca 1923.

T. 681/22. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Stempicki, syn Franciszka i Wasyli Stempickich, zmarł w Samborze 28. kwietnia 1923. Na wniosek Franciszki Stempickiej wraza się do Sądowi wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 15. czerwca 1923.

i Paraszka Stempicka wniosli o uznanie Mikołaja Stempickiego za zmarłego. Z zeznań wnioskodawców popartych poświadczaniem Zwierzchności gminy w Schodnicy z 5 grudnia 1922, wynika że Mikołaj Stempicki został w roku 1914 powołany do armji austriackiej i od tego czasu wszelki ślad za nim zaginął. Zachodzi więc domniemanie że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918. Nro 128 Dz. p. p. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Mikołaja Stempickiego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. Dr. Marjanowi Szan-serowi adw. w Samborze, wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. maja 1924 rozstrzygnię o uznaniu za zmarłego. 7713

Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 8. lutego 1923.

Firm. 240/23. Do rejestru A. wpisano dnia 23. lipca 1923. Siedziba firmy: Jarosław. Brzmienie firmy: „Eugeniusz Bojarski i Ska”, fabryka rosolisów i rumu w Jarosławiu. Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabrykacja chemicznie słożonych napojów spirytusowych oraz sprzedaż wyprodukowanych napojów. Rodzaj spółki: Jawna spółka handlowa od 1. lipca 1923. Spólnicy: Leon Aschkenazy, Eugeniusz Bojarski, Józef Gawron. Naftali Dornfeld w Jarosławiu. Spólnicy uprawnieni do zastępstwa: dwóch spółników kolektywnie, a mianowicie: Eugeniusz Bojarski i Leon Aschkenazy, a w razie nieobecności podpisują za Eugeniusza Bojarskiego Józef Gawron za Leona Aschkenazego Naftali Dornfeld. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisuje którykolwiek z dwóch spółników kolektywnie. 7580

Sąd okręgowy jako handlowy. Przemyśl, dnia 21. lipca 1923.

L. cz. Firm. 230/23. Rg. A. 484. Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego. Wpisano do rejestru handlowego dnia 14 maja 1923. Brzmienie firmy: Szymon Fleischer. Przedmiot przedsiębiorstwa: Skład towarów bławatnych i sukiennych. Siedziba firmy: Rzeszów. Właściciel firmy: Szymon Fleischer kupiec w Rzeszowie Rynek 15. 7560

Sąd okręgowy, Oddział V. Rzeszów dnia 12. maja 1923.

Firm. 1370/Rg. C. III. 234. Wykreślenie firmy spółkowej. Z rejestru wykreślono dnia 4. września 1923. Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia z 21. kwietnia 1923, zawierzonej notarialnie do I rep. 162, która z pominięciem likwidacji postanowiono spółkę rozwiązać, a majątek cały przenieść na Zakłady przemysłowe pierwszej Spółki garbarskiej „Nowość” w Radomiu Spółkę akcyjną. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Pierwsza Spółka garbarska „Nowość”, spółka z ogr. odnow. we Lwowie. 7517

Sąd okręgowy j. handlowy, Oddział IV. Lwów, 4. września 1923.

Firm. 195/22. Stow. IV. 106. Uchwała. Wpisaniem zostanie w rejestrze Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Spółka wytwórcza rolniczo-handlowo-przemysłowa „Postęp” w Gądkach obok Jasła. Stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. por., że uchwaloną została likwidacja tegoż Stowarzyszenia i że walne zebranie zatwierdziło dotychczasowych członków dyrektora, a mianowicie: Pp. Stanisław a Reutta, Ludwika Floka i Jana Liszke, jako likwidatorów Stowarzyszenia — z tem, że wymienieni likwidatorowie będą podpisywali Stowarzyszenie w likwidacji łącznie w ten sposób, iż będą umieszczali pod wyciętą stampilią firmy z dodatkiem „w likwidacji” swoje podpisy, a więc tak, jak dotąd jako zastępcy spółki podpisywali.

Sąd okręgowy, Oddz. IV. Jasło, dnia 1. czerwca 1923. 7543

Firm. 947. Rg. C. VII. 186. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano: data 7 sierpnia 1923. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Spółka naftowa Pasieczna. Spółka z ogr. odp. Przedmiot przedsiębiorstwa: Nabywanie i eksploatawanie terenów i kopalni naftowych, lub udziałów w terenach i kopalniach naftowych, nabywanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju przemysłów naftowych, magazynów, rafinerii, zakła-

dów rafinacyjnych i transportowych nabywanie i pozbywanie brutołów, nabywanie udziałów w spółkach o podobnym zakresie działania, zakładanie i finansowanie takich spółek, wogóle przed siębranie wszelkiego rodzaju czynności handlowych, prawnych i przemysłowych, które tylko z przemysłem naftowym stoją w jakimkolwiek pośrednim lub bezpośrednim związku. Czas trwania: nieograniczony. Stosunki prawne Spółki: Spółka opiera się na kontrakcie działanym we formie aktu notarialnego z daty Lwów, dnia 5. maja 1923. I rep. 6934 (notar.) Mayer). Kapitał zakładowy wynosi 5.000.000 mkp. pełno wpłacony. Zarząd składa się z 1 (jednego) członka. Zawiadowcą wybrano Jacyna Malkensona we Lwowie, zamieszkałego Hotel Imperial. Podpis firm następuje w ten sposób, że pod wypisanem wydrukowanem lub pieczęcią wyciętą tem brzmieniem firmy, umieszcza swój podpis zawiadowca. 7540

Sąd okręgowy jako handlowy. Lwów, dnia 21. lipca 1923.

Firm. 33/23. Stow. III. 115. Uchwała. Przy firmie już wpisanej Spółka szewska w Kołaczycach — Stowarzyszenie zarejestr. z ogr. 4-krot. poręka, wpisane należy następujące zmiany: 1) Naczelny Dyrektor Józef Libucha, ustąpił, a w miejsce jego obrano Józefa Matuszewskiego, zaś dyrektorem kontrolorem Franciszka Cichonia. 2) Brzmienie § 19 lit. a, zmieniono przez podwyższenie wpisowego z kwoty 10 Mkp. na 100 Mkp. § 20 przez podwyższenie udziału z 5.000 Mkp. na 100.000 Mkp., a § 30. przez podwyższenie oprocentowania z 7% na 15%.

Sąd okręgowy, Oddz. IV. Jasło, 9. sierpnia 1923. 7544

Firm. 272/23. Do rejestru A. wpisano dnia 9. września 1923. Siedziba firmy: Jarosław. Brzmienie firmy: Fabryka Likierów, wódek oraz przetworów owocowych Jan Krzyżewski i Ska w Jarosławiu. Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób likierów, wódek, oraz przetworów owocowych. Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 15. sierpnia 1923. Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Jan Krzyżewski Jan Hobler i Paulina Koba w Jarosławiu zamieszkała. Do zastępstwa i podpisywania firmy są uprawnieni: spółnik Jan Krzyżewski i jeden ze spółników kolektywnie.

Sąd okręgowy jako handlowy. Przemyśl, 7. września 1923. 7581

Firm. 1560/22. Rg. A. 471. Wpis do rejestru dnia 13. grudnia 1922 r. Brzmienie firmy: Handel masła, sera, jaj i owoców Wofla Ziegmana w Kańczudze. Siedziba firmy: Kańczuga. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel masła, sera, jaj i owoców. Posiadacz firmy: Wofl Ziegman, kupiec w Kańczudze.

Sąd okręgowy Oddział V. Rzeszów, dnia 12. grudnia 1922. 7557

Firm. 111/12. Stow. II. 226. Uchwała. W rejestrze firm stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie Spółki oszczędności i pożyczek w Kombornal stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, wpisane należy wykreślenie Jana Pelca jako zastępcę zarządu, a wpisanie w jego miejsce Izydora Sabika, nauczyciela w Kombornal jako zastępcę przelożonego Zarządu.

Sąd okręgowy, Oddz. IV. Jasło, dnia 16. czerwca 1923. 7548

Rg. C. I. 95/22/146. Uchwała. W rejestrze firm spółkowych z ogr. odpowiedzialnością wpisze się przy firmie „Beton” Ska z ogr. odp. w Krośnie, że firma ta przestała istnieć przez zlanie się z nową firmą „Beton” Akcyjna Spółka budowlana w Krakowie (Szpitalna 15) i że temsamem z rejestru wykreślona zostaje.

Sąd okręgowy, Oddz. IV. Jasło, dnia 3. czerwca 1923. 7547

Firm. 1591/23. C. X. 210. Zmiany i do datki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru oddział C. wciągnięto, co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Zandler i Gohl, spółka z ogranicz. odpowiedzialnością. Uchwała walnego zgromadzenia spółników z dnia 31. lipca 1923 postanowiono: a) zmianę § 2 kontraktu spółki, który odtał obowiązywać: „Czas trwania spółki ogranicza się do końca roku 1931”; b) podwyższyć kapitał zakładowy spół-

ki o kwotę 18.000.000 Mkp. czyli do kwoty 20.000.000 Mkp. Podwyższony kapitał zakładowy wpłacono w całości gotówką do rąk zawiadowców spółki. W następstwie podwyższenia kapitału zakładowego uległ zmianie § 4 kontraktu spółki, mówiący o wysokości wkładów poszczególnych spółników. Dzień wpisu: 28. września 1923. 7649

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kraków, dnia 22. września 1923.

Firm. 1661/23. C. VI. 90. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wciągnięto, co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: „Rolnik mak polski”, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Zdobycie i sprzedaż produktów rolniczych. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wedle ustawy z dnia 6. marca 1906 Nr. 58. d. p. p. Kontrakt spółki z daty Kraków 22. września 1923. I rep. 23700. Kapitał zakładowy spółki: 10.000.000 Mkp. wpłacony w całości gotówką do kasy spółki. Czas trwania spółki: nieograniczony. Zarząd składa się z jednego zawiadowcy którym jest Józef Zachara, inspektor rolny w Krakowie Debrinkach, ul. Zankowa 1. 12 zastępcy zawiadowcy którym jest Józef Witke, dyrektor składnicy w Brzesku. Do składania oświadczeń woli za spółkę uprawniony jest zawiadowca, a określenie podpisu ma nastąpić w ten sposób, że pod wypisanem wydrukowanem lub odcięciem pieczęci brzmieniem firmy położy swój podpis zawiadowca lub zastępcą zawiadowcy. Dzień wpisu: 25. września 1923. 7648

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II. Kraków, dnia 25. września 1923.

Firm. 624. Rg. C. VII. 142. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 23. maja 1923. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Fabryka urządzeń młyńskich i przedsiębiorstwo budowy młynów i tartaków Warzecha i Spółka, ska z ogr. poręka. Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób maszyn młyńskich, wszelkiego rodzaju, naprawa wszelkich maszyn, budowa nowych obiektów młyńskich i tartaków, wypracowywanie planów na wszelkie objekta fabryczne, kupno i sprzedaż maszyn, przyjmowanie zastępstwa firm krajowych i zagranicznych z zakresu wyrobów młyńskich i tartaków. Czas trwania nieograniczony. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie działanym w formie aktu notarialnego z daty Lwów 19. marca 1923. I rep. 3788. Kapitał zakładowy wynosi 10.000.000 mk. pełno wpłacony. Zarząd składa się z 2 członków. Zawiadowcami spółki ustanowiono Czesława Wurme i Cecylia Warzecha, inż. we Lwowie. Podpis firm następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy wypisanem, wydrukowanem lub pieczęcią wyciętą tem brzmieniem firmy umieszczają swe łącznie podpisy 2 zawiadowcy lub jeden zawiadowca i prokuratora. Ogłoszenia Spółki umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej”. 7663

Sąd okręgowy, cyw. jako handlowy, Od. IV. Lwów, dnia 11. maja 1923.

Firm. 147/23. Rg. B. I. 18. Wpisano przy firmie „Bank Towarowy. Spółka akcyjna w Warszawie, oddział w Kolonijach”. Na podstawie wyciągu z protokołu Nr. 28 posiedzenia Rady Nadzorczej wspólnie z Zarządem Banku towarowego S. A. dnia 12. czerwca 1923 postanowiono: 1) zlikwidować oddział Banku w Kolonijach od dnia 1. lipca 1923. 2) cofnąć prawo podpisu za tenże oddział Antonemu Bazalowi, kierownikowi tegoż oddziału, Zygmuntowi Krissowi i Antonemu Zietkiewiczowi, prokurentom tegoż oddziału. Data wpisu: 30. czerwca 1923. 7631

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II. Kolonijach, dnia 30. czerwca 1923.

L. 9034/23 Dyr. „UNIEWAŻNIA SIĘ” legitymację urzędową, skradzioną dnia 22. sierpnia, br. na dworcu kolejowym w Grudziądzu Drowi Władysławowi Kohlbergerowi Dyrektorowi Państwowego Zakładu dla umysł. chorych w Kulparkowie obok Lwowa, wydanej przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego dnia 11. maja 1921 pod L. 170. 7682

Przemiarstwa bez odroczenia umieszczanie 225.000 mp., za odnośnieniem lub pocztą miesięcznie 250.000 mp., za granicą 325.000 mp. — Redakcja czynna od 8 rano do popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny, przyjmując od g. 1—3 popoł. — Listów niefrankowanych nie przyjmuje się. — Reklamów Redakcja i Administracja nie zwracają. — Konto Poczty. Kasy O. 141.090.

Wydawca odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Należytość pocztową opłaconą r/czajem. Drukarnia Polska, pod zarz. Z. Kielbasiewicz.